

STRIDEN

"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 6.

FØDT PÅ NY



Pinsefestens dag. Den dagen disiplene ble født på ny

Striden

“Striden,” er en oversettelse av det amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Bladet blir utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old Cottons Lane, Ellettsville, 47130 Indiana. Bladet inneholder taler av menighetens pastor og grunnlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender” kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettilister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

*Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.*

*Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.*

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

FØDT PÅ NY

Det er alle slags forskjellige læresetninger, som verserer rundt om i verden i dag, når det gjelder læren om frelsen. Og noen skriftsteder ser ut til å trekke oppmerksomheten mere til seg, for enkelte mennesker, enn resten av skriften gjør det. Noen tror at det er mulig å bli født på ny uten å ha den Hellige Ånd, mens andre mener at en må ha den Hellige Ånd i seg, for å kunne bli født på ny. Andre igjen tror at en først må få den Hellige Ånd, og etterpå i tillegg få en dåp i ild. Andre igjen sier, at dersom du bare vil tro, ja da er du frelst, igjen og igjen er det en endeløs rekke av forskjellige tros – meninger. Og etter alle slags studier om hva de mener er det rette, så ender du opp i en større forvirrelse, enn når du begynte dine studier. Bibelen har svaret, men det er meget viktig for oss å eksaminere Guds ord i dens rette sammenheng.

LA OSS LÆRE TO TING

I dette studie av skriften, vil vi legge vinn på å lære to ting. Hva den Hellige Ånd er, i forhold til den nye fødsel. Hva den Hellige Ånd er, i forhold med å plassere deg i Kristi legeme, og hensikten med det. I det vi ser at Bibelen ikke kommer til å forvirre disse ting, ettersom et hvert skriftsted må få sin rette plass i Guds store plan om frelsen, så vil vi også behandle området hva det er å bli født på ny, omvendt, eller frelst. Vi vil komme til å få se om det å bli født på ny, omvendt, eller frelst, er det ene og samme verk i fra Gud, eller om det er en atskilt opplevelse i Guds store plan. Rent praktisk sett, så er det bare Apostelen Johannes som gir oss noe klar forståelse av det som Kristus talte om vedrørende den nye fødsel. Og det var allerede i begynnelsen av Jesu virke her på jord. Han hadde da brukt ca. 6 måneder, ved begynnelsen av sitt virke, rundt den Galileisk sjø, i det øvre Galilea, og lært i deres synagoger. Joh.2:13, forteller at Kristus kommer til Jerusalem, til Påskehøytiden, og der møter han Nikodemus, en Jødisk rådsherre.

Del 1. KRISTUS, DØPEREN I DEN HELLEGE ÅND

Johannes, mannen som hadde Elias ånd. Rent tidsmessig sett så var det gått ca. 6. mnd. siden Kristus kom til Jordan, i en alder av 30 år, og ble døpt av døperen Johannes, på høsten en gang. Johannes talte aldri i små detaljer om denne dåpsopplevelsen, men nevnte den når Israel først begynte å komme ut til ham ved Jordan elven. Noen begynte der å spørre ham ut, om han var ELIAS, og til dette svarte han, Nei! er du da Kristus? igjen var hans svar, Nei! De fortsatte å spørre ham.... Er du da profeten som skal komme ? Og for tredje gang så var hans svar, Nei! Vel somme vil vel da si, løy ikke Johannes når han nektet på at han var Elias. For i Luk 1:17 står det at han kom i Elias` ånd og kraft? Nei, Johannes løy ikke, for dette folket rettet spørsmålet mot ham selv. Er du Elias? Dette pekte mot ham som person. Og svaret var Nei, enda Elias ånd virkelig hvilte over ham. Han fortalte dem ikke noen løgn. For når de da spurte ham, hvem er du da, så var hans svar, ” Jeg er en røst av en som roper i ørkenen, rydd vei for Herren, o.s.v.

Denne bemerkning var rettet mot ham selv, for Johannes var definitivt den person som oppfylte profeten Esaias`40 : 3–4, om den røsten som ropte i ødemarken. Det var ingen på den tid, som hadde ventet at Elias ånd skulle hvile over en person uten at det var den gamle testamentlige Elias selv som stod der. Og det samme gjelder i dag. Johannes sa da til dem, det skal komme en etter meg, hvis skorem jeg ikke en gang er verdig til å løse. Når han kommer, (han refererer her til Kristus) vil han døpe dere med den Hellige Ånd og ild, Matt, 3:11. Merk dere her, dette er også Guds ild, og Jesus er døperen av denne form for dåp.

Dette er alt som Apostelen Johannes nevner om denne dåpen, men i kap.2, viser Johannes hvordan Jesus kommer opp til Jerusalem til sin første påske i sin tjeneste, hvorved han renser templet og utfører mektige mirakler. Hans bedømmelse som mirakelmann, disse seks månedene, hadde spredd seg hurtig gjennom hele Israel, og skapt stor interesse. Og mange Jøder var blitt henrykt over Jesu virke. Det viser seg også ved at en av rådsherrene i Israel, ved navn Nikodemus, en av de store blant Israels eldste, kommer til ham den natten i Jerusalem.

JESU SAMTALE MED NIKODEMUS

Nikodemus, den Jødiske rådsherre, som står omtalt i Joh.3, kommer da til Jesus på natten, hovedsakelig fordi han ikke ville bli oppdaget av folket. Hans besøk om natten, var egentlig i hensikt å avverge at hans renommé kom i skade. Nikodemus var en slik type, som mange religiøse mennesker er i dag. De vet at det er noe helt spesielt som foregår, og nå er de ute for å finne ut hva det er som skjer. Men de vil helst ikke bli sett. Mens du nå lar dette få synke inn, så vil jeg si at Nikodemus vel var litt forvirret, men det ser ikke ut til at nåtidens mennesker har det slik. Han hadde et spørsmål i sitt hjerte, men de andre har ikke det. Han var interessert og følte at noe, dypt der inne kanskje kunne være en nød i hans hjerte, og han ønsket å finne ut om dette var svaret som kunne hjelpe ham. Derfor, for å hindre at noen kunne se ham, og ødelegge hans gode navn og rykte, så kom han til Jesus om natten.

Tenk på det, den selv samme mann som led pine og død på Golgata kors, han skammet seg ikke over å dø for deg og meg. Men enda så finner vi oss selv ofte i å utelate hans navn. Hans navn ser ikke ut til å være vært og nevne, eller å diskutere i mange kretser. Og ofte er man også skamfull over å bli identifisert med Ham. Hvis våre navn ikke er oppskrevet i Livets bok hos Lammet, og hvis ikke våre liv blir annerkjent hos Gud, i hans nåde, ja da er vi her bare i dag, og i morgen dør vi, og snart er våre navn gått i glemselen. Men hvis vi på den andre side er i Guds plan, da er våre liv beseglet for evigheten.

HAN KJENNER ALLE MENNESKER

Nikodemus` besøk på natten, skjedde fordi det var et alvorlig spørsmål i hans hjerte. Men som Jesus kjente alle ting om alle mennesker, (Joh.2:24 – 25) og kjenner alle deres tanker, deres spørsmål, deres bakgrunn, så vel som deres behov, ja endog før de blir nevnt, og skriften sier at han ikke samrådte seg med noen mennesker, så behøvde han ikke å spørre dem ut først. For han visste hva det var som bodde i mennesket. Og husk, Gud trenger bare å se på et menneske, og bare han kan gjøre det slik, og han vet da med en gang hva som bor i mennesket. Nikodemus sto foran en mann, (Gud kledd i kjød) som kjente alle ting. Dypt der inne i hjerte var det et

spørsmål, og Nikodemus var kommet for å få vite hva det var som egentlig foregikk.

DEN FØRSTE MANN SOM FIKK HØRE OM DEN NYE FØDSEL

Nikodemus begynte sin samtale med Jesus, ved å vise Ham en stor ære. Han omtalte Jesus som Rabbi, og sa: Vi vet at du er en stor lærer kommet fra Gud, for intet menneske kan gjøre slike gjerninger som du gjør, uten at Gud er med ham. Den Greske oversettelsen sier det slik, (kan gjøre slike mirakler, kontinuerlig, uten å gjøre en feil), ville ikke en slik tale ha smigret flere enn en predikant i dag. Men enda virket ikke dette noe inn på Jesu holdning. Hør bare på vers 3, hvordan Jesus svarer Nikodemus. – Sannelig, sannelig sier jeg deg, uten at mennesket blir født på ny, så kan han ikke se Guds rike. Hvilket merkelig svar var ikke det til slike rosende ord, som han først hadde fått. Hvilken kontrast. En myk overgang fra det Nikodemus gav ham, så hadde det blitt litt lettere for mannen. I stedet kom slike kraftige ord som helt brakte Nikodemus ut av balanse. Nikodemus svarte Ham da, kan et menneske da bli født, når han er gammel? Å bli født på ny, er et ord som Jesus kaster mot ham. Han kunne like lett ha sagt, hvis du ikke blir frelst, eller som han sa en gang til Peter, når du en gang omvender deg, da styrk dine brødre. (Luk. 22:32.) Hvorfor brukte ikke Jesus noen av disse andre ordene på Nikodemus, når vi ser at alle disse ordene betyr det samme. Men i stedet sier Kristus, du må bli født på ny!

FORMULARET FOR DEN NYE FØDSEL

Ved å bruke ordet født, så bringes vi inn på den naturlige fødsel. Og vi ser at Nikodemus forsøker å få tak på meningen med dette ordet, født. Han vil prøve å gi den en naturlig forklaring. Hvordan kan en gammel mann bli født igjen? Er det mulig at man annen gang kan komme inn i sin mors liv og bli født igjen? Se nå på Jesus, når han presenterer denne spesielle fødsel, som han kaller for den nye fødsel. Uten at man blir født av vann og ånd, sa Jesus, så innehar man ikke den nye fødsel, og heller kan man ikke komme inn i Guds rike. (Joh. 3:4-5) Det som er født (av mors liv eller)

kjød, er kjød (vers 6.) Med andre ord, Nikodemus, jeg omtaler ikke din naturlige, kjødelige, fødsel som om det kan bli født igjen. Dette ditt kjød kan bare bli født en gang. Jeg gir deg nå et formular ved hvilet ditt indre menneske kan bli født på ny. For det naturlige liv som menneske har fått, er gjennom mors liv. Dette liv tok på seg kjødets form, så vel som den arvelige og syndefulle natur. Og den død og straff ble lagt over Adam og Eva i Edens have. Siden fallet, så har synden og døden regjert i menneskeheten, på grunn av Adams synd som ledet skylden gjennom blodet, og ned til et hvert avkom, født gjennom den naturlige fødsel. Men dette å bli født på ny for annen gang, bærer ikke noen referanser til den naturlige fødsel, skjedd ved kjødet. Men gjennom denne nye fødsel, som Kristus her nevner, bringes igjen den falne menneskehet til bake til Gud. Det er hans måte å kjøpe tilbake den falne åndelige mann, og få ham fornyet eller omvendt. Derfor tales det her om to slags fødsler, naturlig så vel som åndelig. Jesus fortsetter ved å si, (vers 6) at det som er kjød, det er kjød, (altså én fødsel) og det som er født av ånden, er ånd. (den nye fødsel.) Undre eder ikke, (eller bli ikke forvirret, TILLATT IKKE AT DITT SINN BLIR OVERRUMPLET AV KJØDELIG FORSTÅELSE over hva jeg sier her), undre eder ikke over at jeg sa til deg, at du må bli født på nytt.

FORKLARINGEN PÅ RESULTATET AV DEN NYE FØDSEL

Dette sitat fra Johannes evangeliet, er bare ett av de mange som Jesus senere ledet opp til, når det gjelder den nye fødsel. Dette kunne ikke bli forstått helt naturlig nok, før på pinsefestens dag, i Ap.gj. kap. 2, for der skjedde egentlig den nye fødsel. Men allikevel så informerer her Jesus, Nikodemus hva for resultater denne nye fødsel ville bringe med seg, når den først skjedde. Vers 8. forteller, vinden blåser hvor den vil, og du kan høre den suse. Men du kan ikke fortelle hvor den kommer fra, eller hvor den går hen. Slik er det også med enhver som er født av ånden! Å bli gjenfødt av Ånden, er slik, at du kan ikke se vinden, men du kan føle den. Du kan ikke si at vinden begynte å blåse over her på denne siden, eller i dette gamle huset, for du vet ikke hvor den begynte å blåse. Du kan bare høre den! Det er på samme måte at Kristus refererer til Guds ånd, ettersom den skulle komme til å vise sin effekt på menneskenes liv. Slik som du ser hvilken effekt en vind har på forskjellige ting, likedan skal du være i stand

til å se hva virkning ånden har på den individuelle person. Du kan se resultatet av dette. La oss ta for oss en alkoholiker. Helt opp til den dag da Gud tar seg av denne person, så har drikkingen vært hans liv, dag ut og dag inn. Men så kommer Gud en dag og forvandler denne mannen, og begynner å arbeide på hans liv. Folk begynner å se på ham, og sier: Noe er det som har skjedd med denne mannen, han er jo helt forandret. Og akkurat som vinden, så er det ingen som kan fortelle hva det var som tok fatt på ham, og hvor det kom fra. Du kan bare se resultatet av det. Forstår du nå, hvorfor Kristus refererte til Ånden på en slik måte? Du kan ikke se ånden, men enda så er du i stand til å føle den, og enda mere kan du se effekten av den. Men du er ikke i stand til å fortelle hvor den kom fra.

Her i Johannes evangeliet finner vi den første beretning som Kristus uttalte om den nye fødsel, (født av Ånden). Husk nå på at disse uttalelser er bare en måte som han bruker sine ord på, som hannå begynner å bygge opp denne store tanke, at mennesket må absolutt bli født på ny. Fra det øyeblikket at Kristus begynner å tale disse ord, i vers 3, frem til hans endelige avsluttende konklusjon, ved enden av sin jordiske tjeneste, (ap.gj.1:8.) så sluttet han aldri, eller vek han aldri fra sin hovedtanke om denne fødsel. I stedet så la han bare til flere og flere sitater, som skulle peke fram til denne samme opplevelse, til beste for menneskenes sjeler, DEN NYE FØDSEL.

ORD RYDDER BORT TVIL

Denne verden er full av røster, som informerer om hvordan en i dag skal bli frelst, og hva det er de må gjøre for å kunne motta den Hellige Ånd. og enda så er de store skarer etterlatt med en mengde ubesvarte spørsmål. Jeg er så takknemlig for at Guds ord er så inspirert av den Hellige Ånd, at hvis bare Guds barn kunne se Guds vilje, gjennom hans åpenbarte sannhet, så ville det vises gjennom hans åpenbarte ord, at det har vært Guds måte, å etterlate til sine barn, NOE, som skulle kunne rydde bort all tvil og forvirrelse fra sinnet. Intet er mere trist å se, enn forvirrede sjeler, som ikke vet hva de skal tro eller gjøre.

BABYLONSK LÆRE ER ANSVARLIG FOR FORVIRRELSEN

Det meste av vår forvirrelse stammer fra vår Babylonske bakgrunn, ved de mange organisasjoner, og så mange forskjellige læresetninger. Dette er grunnen, mine kjære venner, til at, så nære Kristi gjenkomst, kunne ikke Gud komme ned å hente seg et folk som hadde tatt til seg av all denne babelske forvirring. Han kunne ikke kalle dette for, sin brud. Han måtte gjøre noe for dem først, slik at han kunne få dem ut av all forvirrelsen. Men han laget ikke en ny organisasjon til dem. nei han forenet dem inn i et åndelig fellesskap med seg, slik at hans ord kunne få virke i dem til fulle, ved den Hellige Ånds kraft, og ta dette åpenbarte ordet å lære dem en hver sannhet, ved ånden, for å få ryddet ut all villfarelse, tvil, og vanntro. Dette oppfyller Paulus ord i Ef.5:27, som viser at Kristus vil presentere for seg, en ren menighet, som hverken har flekk, eller lyte, og som er blitt renset ved vannbadet i ordet.

BILLIGE OG LETTVINTE MÅTER

Vi lever i en religiøs tid, hvor verden hater de ting som Kristus vil anvende for å få renset sin menighet, og sitt ord. Og du er i dag blitt instruert hvordan du på den mest lettvinte måte, kan motta den Hellige Ånd. Er det ikke rart, og spesielt når vi merker oss at når den Hellige Ånd først kom over folket igjen i det 20ende århundre, over ærlige og oppriktige kirkefolk, som søkte ham oppriktig, ja da fantes der ikke noen billig og lettvint måte som viste deg hvordan du skulle få den Hellige Ånd. Enhver person som søkte den Hellige Ånd, ble bedt om å forsake alt, og overgi alt i Guds viljes hender. De måtte være villig til å dø i fra sitt eget jeg, og be om at fra dette øyeblikk av, så var alt bare mellom deg og Gud.

OPPLÆRING I GLASSIOLA LOVPRISNING

Men når vi kommer opp til denne dag, så blir vi fortalt, at det er ikke så nøye hvordan du ser ut, eller hvordan du klær deg, for nå ligger alt dette i hvordan du er i stand til å etterligne spesielle ord eller setninger. **DET LUKTER AV AVGRUNNEN.** De har endog utarbeidet det så lettvint i dag, at de bare skriver opp de nødvendige ord på en tavle, slik at du lettere kan lære deg hvordan du skal kunne tale i tunger. Og som ikke dette

skulle være nok, de er også villige til å sende deg en plate, med de nødvendige instruksjoner, hvorved du da kan repetere disse ordene. Er det ikke rart, hvordan en generasjon måtte gråte, og utlevere seg for Gud. De måtte ofre seg og søke Gud ærlig for å kunne motta noen opplevelse med ham, og denne opplevelsen brakte dem etterpå bare forfølgelse og spott, men nå ser det ut til å være annerledes. Plutselig så kan den neste generasjon gå rundt om i denne verden, og enda tale i tunger og prise Gud. Et eller annet sted er det fullstendig gått galt. Og en ting er sikkert. Feilen ligger ikke hos Gud. Dette er noe som mennesket har funnet opp, for å forføre og forblinde hjertene i folket. Kjære venner, Gud har ikke forandret sitt ord, og heller ikke sine metoder. Det er sant at Gud kan ha forskjellige metoder, som vi også snart skal få se, men disse metoder er ikke til for å gjøre Guds vei lettere for noen, og vanskeligere for andre, selv om det på mange måter kan se slik ut.

DEN HELLIGE ÅND FULLSTENDIGGJØR DEN NYE FØDSEL

Vi forlater nå Nikodemus, som ble fortalt at han måtte bli født av vann og ånd, og vi fortsetter å eksaminere andre ord som Jesus talte om denne opplevelsen, kalt den nye fødsel. Vi må da her si, at Nikodemus til denne tid ikke var født på ny, selv om han var en sympatisør, som trodde i det skjulte. Når det gjelder den Hellige Ånd, som vi må ha for å kunne komplettere den nye fødsel, så hører vi Jesus, hvordan han taler i Joh. 7:37. om den ånden, på den siste, den store dag i høytiden. Hvis noen tørster, la han komme til meg å drikke! Her taler Kristus fortsatt om Guds ånd, bare denne gangen i en annen terminologi. Han taler ikke her om ånden i relasjon til den nye fødsel slik som han sa det til Nikodemus. I stedet taler han her i vers 38. om ånden som noe en kan drikke. Den som tror på meg, skal det som skriften har sagt.... med andre ord, hvis du skal bli født på ny, så må du først av alt tro på noe som er mere enn bare rent hjerne – føde – tro. Kristus viser oss her, at det må være en åndelig tro som egentlig motiverer deg, noe som kan bli en del av ditt indre liv. For denne ånd skal komme til å innta det indre menneske.

Vers. 38. Av den som tror på meg, skal det som skriften har sagt, (ut av hans indre, og dette skal være en kontinuerlig strøm) rinne strømmen av levende vann. (eng, elver av levende vann). Men han talte om den ånd...(

husk Johannes sa dette rundt året 90. AD) som de skulle få, de som trodde på ham. For den Hellige Ånd var enda ikke utgytt, (Denne ånden ble gitt dem i år 33. AD) for Jesus var enda ikke herliggjort. Husk at ingen av Jesu disipler opp til denne tid, ca 6 mnd. før han ble korsfestet, var enda blitt født på ny! Hvorfor? Jo, fordi ånden enda ikke var blitt utgytt, for Kristus var enda ikke blitt herliggjort. Men de trodde, og noen sier, de trodde potensielt på det Evige liv. Bibelen kan ikke motsi seg selv. Den gir ikke et formular til en person, og et annet formular til en annen person. Vi må her forstå hva det er Bibelen taler om, når den bruker alle disse forskjellige ordforråd, og bare da kan vi forstå hva det hele vil ende opp med. Det er mennesket som er skyld i å ta alle disse ord, og trekke dem ut av skriftens sammenheng, og bygge seg opp sine egne læresetninger rundt dem, og villeder menneskeheten. Så opp til 6. mnd. før sin korsfestelse, hadde enda ikke noen mottatt den Hellige Ånd, når dette sitat ble nevnt i Joh. 7:38–39. Men det var uten tvil Guds plan, at disse disiplene var utvalgte menn, forutbestemte og valgt til å være det element av troende, som ikke bare ville tro på ham, men også holde seg lojal mot Ham, helt til den Hellige Ånd ble utgytt.

JESUS SOM DERES KRYKKE

Når vi her ser at Jesus enda ikke var herliggjort, i Joh.7. så ser vi at veien heller ikke var åpnet for dem, slik at den Hellige Ånd kunne komme inn i disiplenes hjerter. Og videre skal vi her se hvordan disiplene mere og mere begynte å lene seg over på Jesu kjød, for å bruke ham som sin trøster eller krykke. Jesus selv, var fullstendig klar over dette, og i Joh.14, bare noen få timer før korsfestelsen, tar han Guds ånd og fremstiller den i en annen terminologi. Denne gangen kaller han ånden for, en annen trøster. Vi skal her se hvorfor han gjorde dette.

Vi er alle menneskelige, og mennesker blir lett fenget av spesielle personer, og vil ha dem da som venner. Og mange ganger så hender det at disse mennesker blir en slags krykke for andre, som disse kan lene seg over på. Ved den tid Joh.14. skjedde, så var det nøyaktig dette, som hadde skjedd. Jesus var blitt deres krykke. Og da han var fullt klar over hva som hadde skjedd, og at han visste at snart skulle hans kjød forsvinne fra denne jordiske scene, så måtte han forberede dem godt, slik at de ikke

skulle bli alt for forvirret når det skjedde. Derfor sier han at, en annen trøster skulle komme å ta hans plass, eller hans plass i deres hjerter, for han betød jo alt for dem.

EN TRØSTER TRENGES I DAG

Mange har det også slik i dag. Så lenge som Guds profet for denne tid var i live, så var de i stand til å sitte ved hans føtter, høre Guds ord, og se alle de miraklene som skjedde, og alt var fint så langt. Men likeledes så vet Gud, at mennesket også i dag, må ha noe inne i seg som får dem til å stå opp og ta et standpunkt som forteller, at bare Jesus Kristus betyr noe for meg. De må kunne lære å stå på egne føtter. Kristus er mitt herlighets håp. Vi kan ikke lengere lene oss over på kjød, nei vi må stå på en åpenbaring av Guds ords sannhet, som er blitt oss gitt. Dette vil kunne stimulere hjertene, og trøste sjeler. Dette vil kunne presse frem en standard som står, samme hva som hender der ute. Det vil da alltid være noe der inne som leder dem inn til større høyder, og dypere dyp.

ÅNDEN BLIR VÅR TRØSTER

Da Jesus vet alt dette, hvordan de lener seg over på Ham i ALLE TING, så begynner han å tale om denne ånden, den same ånden som han talte om da han forkynte om den nye fødsel, i Joh.3. Her i Joh. 14:16 bruker han en annen fremstilling og Jesus Kaller Ham for trøsteren. Dette verset ble uttalt av Jesus mens han var på vei til Getsemane bare, bare noen timer før han skal korsfestes. Han vet at om bare noen få timer, så kommer hans disipler til å skue opp på ham, (og dette var den mannen som de lente seg helt over på) der han henger på et kors, med blod dryppende ned fra hans side. Han oppfylte der skriften hvor det står, at de skal slå hyrden, og spre fårene. Han taler da der til sine disipler, om den samme ånd, den Hellige Ånd, den nye fødsel, eller livets vann. Og her taler han om denne ånden på en annen måte. Joh.14:16, Jeg vil bede faderen og han skal gi eder en annen trøster.

GLASIOLA TIL SALGS

Hvorfor refererer Jesus her til ånden som en annen trøster? Jo, fordi frem til nå, så hadde Han vært deres trøster. Og han ser nå at tiden nærmer seg, da han skal bli tatt fra dem, og de vitner jo selv om at dette var det verste øyeblikket i deres liv. De skulle bli vitne til den mest fryktelige scene, men han fortalte dem at denne andre trøsteren, skule komme til å være hos dem for alltid. Jeg forstår at dette verset, som taler om Faderen, som vil sende trøsteren, alltid stimulerer treenighetslærerne, men vær nå da også oppmerksom på vers 26. Kristus sa at faderen ville sende denne ånden, I MITT NAVN. I Jesu navn altså. Og han skal lære dere alle ting! Er det ikke merkelig, i disse store karismatiske vekkelser som bølger fram, og de proklamerer at den Hellige Ånd beveger seg på en slik mektig måte i blant dem, at denne ånden aldri vil se ut til å lære dem noe om et Hellig liv med Gud. Den lærer dem bare hvordan de skal kunne tale i andre tunger.

Jeg benekter ikke dens generelle struktur, for den har sin misjon, for den er bestemt til å lede Pinsefolket tilbake til Rom. Men midt opp i dette, finnes det ensomme sjeler som Gud har lagt sin hånd på, og på grunn av deres oppriktige vandring med Herren, så leder han dem rett gjennom denne veien av læresetninger og rett inn i sannheten om sitt åpenbarte ord. Gud vil i dag gi menneskene den Hellige Ånd, men husk på at han kommer til å lede dem videre inn i sannhetens ord. Når den Hellige Ånd kommer inn i ens hjerte, så åpnes det alltid opp noe der inne i personen, og plasserer en dyp hunger etter åndelig sannhet. Husk at i en nyfødt person, som kommer inn i denne verden, vil det alltid være en lengsel etter mat, men også drikke, for det er vannet som stiller tørsten. Ikke noe å undres over at Jesus sa, om noen tørster, la ham komme til meg å drikke. Ånden er, det som Kristus gir for å tilfredsstille den Åndelige tørst. Og for å kunne ha en slik åndelig tørst etter åndelige ting, så må du være i live, eller være født på ny. Salige er de, som hungrer og tørster etter rettferdighet, sa Jesus, for de skal mettes.

LØFTET FRA FADEREN HAN HAN SKAL LÆRE EDER ALLE TING

Her er noen av de siste bemerkninger fra Jesu jordiske tjeneste. Trøsteren, som er den Hellige Ånd, som Faderen skal sende dere i mitt navn (Jesus), skal lære eder alle ting. Ikke bare noen få ting, men ALLE TING. Men noen sier, jeg forstår ikke alle ting. Vent en liten stund, og du vil forstå, for det er den Hellige Ånds oppgave å lære og instruere deg i alle ting! Hvis du åpner ditt hjerte og tillater at Gud kan få gjøre sin vilje i deg, i sin egen time, så vil han lære deg alle ting.

FADERENS LØFTE

Hvis vi ser videre, så kan vi merke oss at, trøsteren, som den Hellige Ånd kalles, også blir omtalt som faderens løfte. Hvorfor og hvordan skulle da denne bli omtalt som ” Faderens løfte”? I det gamle testamentet i (Jer.31:33-34) talte Jehova gjennom sin profet om at han ville gjøre en ny pakt med Israels Hus etter disse dager. Og på den dag skulle de kjenne Herrens veier. Jeg vil komme ned, og skrive mine lover i deres sinn, og plante dem i deres hjerter. Ser du, dette er den Hellige Ånd som kommer inn i individet og fyller det med en åpenbaring om hva loven pekte fram til. Loven pekte definitivt fra mot den nye fødsel. Når den Hellige Ånd kom, så var dette oppfyllelsen av Faderens løfte.

DEN HELLIGE ÅND ER FREMDELES HOVEDEMNET

Joh.20:19, viser Kristus etter sin oppstandelse. Han kommer her til sine problemfylte og tvilende disipler. De er kommet til Galilea. Og merk dere at her er fremdeles den Hellige Ånd hovedtemaet i samtalen, med en gang etter at han har overbevist dem om at han er i live, i kjødet. Vers 19. da, den samme dagen, om kvelden, den første dag i uken, mens dørene var lukket, var disiplene samlet i Galilea, av frykt for Jødene. Hadde ikke Kristus kort før sin korsfestelse advart sine disipler om, at de snart ville bli spredd fra hverandre, og fylt med frykt? De ville komme i forvirrelse.

MØTESTED - - - GALILEA

Da de forlot Jerusalem, tvilende og forvirret, spør jeg deg, hvor var det disse to Emmaus-vandrerne hadde satt sitt reisemål? Jo, de var på vei rett hjem til Emmaus. Men Jesus hadde ikke fortalt sine disipler, at han skulle møte dem i Emmaus, i Judea og heller ikke i Jerusalem, etter sin oppstandelse. Nei han fortalte dem tidligere, at han ville møte dem i Galilea. Og disse to forvirrede sjeler var nå på vei i motsatt retning, bort fra Galilea. Kleopas hustru var ikke noen annen enn Marias søster. Så rent slektsmessig sett, så var denne mannen en del av Kristi slekt, og nå var han på vei etter dem.

SKRIFTEN BRAKTE GLEDE

Ved den tid vi kommer til Joh.20:19, så er vi et sted i Galilea, og ikke i Judea eller noe annet sted. Kristus kommer her inn gjennom lukkede dører og viser seg frem for noen meget skeptiske etterfølgere. Da han til slutt hadde klart å få dem til møtestedet i Galilea, så leser vi hvor meget tvil som fulgte i kjølevannet etter oppstandelsen, både hos, Matteus, Markus og Lukas Evangelium. Ut over dagen så hadde de hørt mange forskjellige rykter. Tidligere på dagen så hadde Peter og Johannes funnet graven tom. Maria og andre kvinner hadde vitnet om, at de hadde sett ham. De to mennene som var på veien til Emmaus, hadde gitt sin opprevente rapport om hans tilstedeværelse. Men uten tvil, så var disiplene som helhet meget skeptiske. Når Jesus komme inn i rommet, ser han at disiplene fremdeles trenger en større overbevisning om at han virkelig lever i kjødet. Og der står han i deres midte. Han sier til dem, "Fred være med eder." Vers 20, forteller hvorledes han viser dem sine hender og føtter, og ber dem endog om noe å spise. (Luk.24:41.) Da ikke dette overbeviste dem, sier Lukas at, han hadde noe som ville kunne det. **HAN TAR SKRIFTENE, OG ÅPNER OPP DERES FORSTAND.** Når din egen verden ikke kan overbevise deg mere, så er det ingen ting, som Bibelen, og forståelsen av den, som kan stabilisere deg bedre. Hvorfor? Fordi at skriften er ordinert til å stabilisere deg, midt opp i all forvirrelse. Når han da forklarte dem skriften, og åpnet opp deres forståelse, da kom den virkelige gleden frem. Johannes, sammen med Matteus, Markus, og Lukas, skrev beretningen om

dette, men han går ikke slik inn i detaljer som de andre her. Han kutter ned sin del, ved å si, ” Da ble disiplene glade, da de så Jesus.

FORVIRRELSEN RUNDT VERS 22

Han hadde nå sagt, FRED VÆRE MED EDER, som min fader har sendt meg, således sender jeg nå dere. Merk deg nøye vers 21, hvordan han ikke bare i sitt siste budskap, før han gikk til Golgata, forteller dem om denne trøsteren. Vi kan også her se ham, i hans første ord til sine disipler i Galilea, etter sin oppstandelse, hvordan han fremdeles kommer inn på det samme emne. Vers 22. Johannes sier her, ”Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem, TA I MOT DEN HELLIGE ÅND” Noen mennesker tar dette skriftstedet alene, og separerer det i fra de andre evangeliene og deres fortelling om hva de hadde å si om denne hendelsen, og så sier de at, her er det at disiplene til slutt fikk den Hellige Ånd. Men på Pinsefestens dag fikk de jo også den Hellige Ånd, og her er det at argumentene går varmt for seg.

DISIPLENE MOTTOK DEN HELLIGE ÅND I JERUSALEM

Om vi bare kunne få våre organisasjons – troende til å lese sin Bibel, å få sine uttalelser til å stemme med den, i stedet for å få Bibelen til å stemme med deres læresetninger, så ville vi ha kommet langt. Det går an å rydde bort all denne forvirrelse, for merk deg bare hvilket distrikt i Israel, de enda befant seg i. De var ikke i Jerusalem, men et eller annet sted i Galilea. Der fikk de befalingen om å gå ut i all verden, og forkynne Evangeliet til alle nasjoner. Luk. 24:47, sier, i det dere begynner i Jerusalem! Husk nå på at de er i Galilea, og i henhold til Luk.24:49, så var det noe annet som skulle skje før de forlot Jerusalem, ja enda før de i det hele tatt begynte å forkynne, og dette var at de skulle (i fremtid) motta løftet i fra Faderen, SOM ER DEN HELLIGE ÅND! Mitt poeng er her, hvordan kan de motta den Hellige Ånd i Galilea, når de skulle få den i Jerusalem?

INGEN OPPLEVELSE MOTTATT DER

Jesus taler her i Galilea, etter Johannes evangeliet, og han sa til dem, ta imot den Hellige Ånd. Lukas taler om den samme hendelsen, og forteller at de mottok løftet i fra Faderen (ikke i Galilea) når de kom til Jerusalem! Og i henhold til Lukas, som var den som skrev Apostelenes gjerninger, og Lukas evangeliet, så skulle Jerusalem være det stedet som disiplene skulle motta den Hellige Ånd. Og Ap.gj. 2, forteller hvordan de, når de var i Jerusalem, mottok den Hellige Ånd. Så derfor, når vi baserer på hva Luk. 24 forteller om denne hendelse, hva skal vi da si at disiplene mottok på denne tid? Opplevelsesmessig sett, så mottok de ingen ting. For opplevelsen ved å motta den Hellige Ånd, eller den nye fødsel, skulle komme i Jerusalem. Hva mottok de da? For det første så ble skriftene opplatt for dem, om læren om død, begravelse, og oppstandelsen av Kristus. Det neste de mottok, var befalingen, men sammen med denne befalingen ble de fortalt at de ikke skulle gjøre noen forkynnelse, ja ikke engang forlate Jerusalem, før de først hadde mottatt den Hellige Ånd. Og på dette tidspunkt så var de enda ikke i Jerusalem, og ville ikke bli det på enda noen dager. De er et eller annet sted i Galilea. Dette er en befaling eller en ordre om å motta denne ånd.

Fra den stunden som de først talte med Jesus i Galilea, så går det enda ca. 40 dager, før Jesus skal stige opp til himmelen, utenfor Jerusalem, på Oljeberget, og husk, Kristus forandret aldri sin forkynnelse om den Hellige Ånd. I Joh.20, så må du også huske på at Tommas var ikke en gang til stede der. Vi vil vise deg i de neste versene, at så langt som til å motta denne opplevelsen var de enda ikke komme. For de lente seg enda helt over på sin kjødelige trøster eller krykke. Mange andre tegn gjorde Jesus sammen med sine disipler (Joh.20:30-31) som ikke er skrevet opp i denne bok, og dette forklarer mange av de ting som Jesus gjorde i disse 40 dagene før hans himmelfart, men om et øyeblikk skal vi ta for oss ett som var skrevet ned. Vers 31. sier at disse (spesielle) er skrevet ned slik at du kan tro at Jesus Kristus er Guds sønn, og at du på denne måte kan tro at du har Ewig liv gjennom hans navn. Joh. 21. viser oss ett av de mirakler som han gjorde ved den Galileiske sjø, eller ved Tiberias.

KAPITTEL 21. BEVISER AT TRØSTEREN IKKE VAR KOMMET

For å kunne fylle deg med bevis på at denne trøsteren enda ikke var kommet, eller at disiplene enda ikke var fylt med den Hellige Ånd, så skal vi her se hvordan disiplene enda, tungt hviler på sin kjødelige krykke, Jesu Kristi kjød. Der hadde Peter, Thomas, og Andreas, Jakob og Johannes, og enda to uidentifiserte disipler ikke noe spesielt å gjøre. Og de kunne ikke forkynne noe sted, før de hadde mottatt den Hellige Ånd. De vår nå blitt ganske rastløse, ettersom Jesus ikke hadde vist seg for dem på noen dager. Dermed bestemte de seg for å gå ut for å fiske. Dette skjer i denne 40 dagers perioden, mens Jesus åpenlyst viste seg for dem mens de enda var i Galilea. Og her hører vi Peter si, **JEG GÅR AV STED FOR Å FISKE**. Husk her, at de hadde allerede fått befaling om å forkynne Guds ord, men hva det enn er, så kan de ikke gå i gang med forkynnelsen. **DE HADDE ENDA IKKE MOTTATT DEN HELLIGE ÅND**. Merk dere i Ap.gj.2. hvordan den Hellige Ånd forkynte gjennom dem, når de først var blitt fylt; 3000 sjeler ble født på ny.

Alle disse menn var nå på vei tilbake til fiskeryrket, det så ut som de skulle gjenoppta de gamle merker. Peter og de andre, hadde ikke fisket profesjonelt, på over tre år, og nå begynte de å bli rastløse. De hadde ingenting å gjøre, og de hadde enda ikke gått opp til Jerusalem, for å bli døpt med den Hellige Ånd, og bli født på ny, og her bestemmer de seg for å gå å fiske. Kristus hadde vært borte fra dem i noen få dager, med andre ord, deres trøster var ikke rundt dem så de kunne bruke ham som sin krykke. Den andre trøsteren var enda ikke kommet, og de trengte visselig noen å støtte seg på. Syv men var ute på sjøen, og fisket hele natten, og **FIKK INGEN TING**. Det var godt nok for dem. De var jo ikke bestemt til å gå tilbake til sitt gamle fisker yrke allikevel. Jesus tok dem jo ut av dette yrket for 3 ½ år siden, og når han kalte dem, så sa han til dem at han skulle gjøre dem til menneskefiskere. Han hadde ikke til hensikt å vende dem tilbake til deres gamle yrke. De hadde allerede forsaket alle ting, for å følge ham. I Matt. 19:27:30, så spør Peter om, hva de skulle få som lønn, når de så alt det de hadde forlatt for å følge Ham. Kristus fortalte dem, at i oppstandelsen, når han satt på sin herlighets trone, så skulle hver og en av dem sitte på 12 troner og dømme Israels 12 stammer.

KRISTI KJØD ET SENTER FOR ATTRAKSJON, (ELLER SAMLINGSPUNKT)

Hvilken kontrast var vel ikke dette. De hadde allerede mottatt befalingen, og evangeliets kall, men de hadde ikke Jesus å lene seg over på, og fordi de enda ikke var i stand til å forkynne evangeliet, så bestemmer de seg for å gå tilbake til sitt gamle yrke. Neste morgen, stod der en fremmed nede ved stranden, da de kom inn fra sjøen, og han spurte dem: ” BARN, HAR I FISK? De visste ikke at det var Herren som stod der og ropte ut til dem, og de svarte tilbake, NEI ! ”KAST DA UT GARNENE PÅ DEN HØYRE SIDE AV BÅTEN, var svaret, SÅ SKAL I FÅ FISK” De gjorde som de ble bedt om, og slike mengder fisk kom i garnene, så de var ikke i stand til å få noten opp av sjøen. Peter skjønnte straks at dette ikke var normale omstendigheter. For under normale forutsetninger så kom fisken opp om natten til grunnere vann for å få seg den maten den vil ha, og når morgenen bryter frem, så går fisken tilbake til dypere vann. Husk at en lignende hendelse hadde skjedd for disse samme disiplene en gang tidligere, da de ikke kunne få noe, og da hadde Herren bedt dem om å kaste ut sine garn på høyre side, og det samme hadde skjedd der. Johannes sier da til Peter. **DET ER HERREN!** Gamle halvnakne Peter glemmer da hele fiskeriet, så vel som båten, tar fiskekappen om seg, og kaster seg i sjøen. Hvorfor? Fordi han kunne ikke vente med å komme seg fram til sin krykke! Husk at han var den som hadde ansvaret for at alle disse var ute på fisketur fra begynnelsen av. Men nå bryr han seg svært lite om hva som skjer med båten og garnene, for hans lengsel var å komme fram for Jesu føtter, sin trøster og krykke. De andre seks disiplene (Joh.21:8) brakte den lille båten og fisken fram til stranden, hvor Jesus hadde bål ferdig, med stekte fisk ferdige og brød. Her kan vi igjen se hvordan Jesus gir sine disipler brød og fisk gjennom et mirakel. Kom med fisken som dere har fanget, sa Jesus. Simon dro da opp garnet på stranden, og det var fylt med 153 store fisker. All den vekten, og garnene revnet ikke. Merk dere at deres trøster, og krykke, er Jesus kjød, og han er sentrum for deres samling. Deres liv lener seg trygt over på Ham. Og når hans nærvær ikke var til stede, så var de meget ustabile og forvirret. Deres aktiviteter uten hans nærvær, var som regel et slag i luften.

DE AVSLUTTENDE UTTALELSER

La oss nå gå inn i Ap.gj. 1:1-12, og se hva Jesus kontinuerlig opp gjennom årene har bygget opp, fra han begynte med sin samtale med Nikodemus, i Joh.3:3. ” I MÅ BLI FØDT PÅ NY”. Lukas som både skrev Lukas evangeliet, og Apostelenes gjerninger, eller den Hellige Ånds gjerninger gjennom den første menighets tidsperiode, tar her fram i Kap. 1, hvor Kristus avslutter sin 40 dagers periode sammen med de hellige, etter oppstandelsen. Merk dere her, like før han tas bort fra dem, hvordan Kristus omtaler den Hellige Ånd. Merk dere den første og den siste dagen av denne 40 dagers perioden, hvordan Kristus refererer til den Hellige Ånd. Luk. 24, forteller, hvordan de mens de enda var i Galilea den første kvelden etter Jesu oppstandelse, hvordan Kristus informerte dem om det Gamle Testamentets løfter som Faderen skulle gi dem, mens de ble i Jerusalem før de drog ut for å forkynne. Jeremias vitnet der om hvordan Herren skulle skrive sine lover i deres hjerter og sinn, fordi Guds Ånd skulle komme på innsiden av mennesket. Og da skulle han lære dem alle ting. Her i Luk.24:49, skrives det om det samme løftet fra Faderen, og den samme tanke føres over i Apostlenes gjerninger. Dette viser oss hvordan denne historien fortsetter å bygge seg opp, fram til den oppfylles i menigheten der på Pinsefestens dag.

DEN SISTE HENVISNING TIL DEN HELLIGE ÅND

Etter å ha nevnt det enda en gang i Ap.gj.1:4, så befaler Jesus dem å ikke forlate Jerusalem, men vente der til Faderens løfte, som I HAR HØRT AV MEG, kommer til eder. Han går her tilbake til døperen Johannes, og viser hvordan Johannes tjeneste var en forløper for denne Kristus, som skulle komme til å døpe folket med den Hellige Ånd. Kristus sier her i vers 5, Johannes døyte eder med vann, men dere skal bli døpt MED DEN HELLIGE ÅND, IKKE MANGE DAGENE HERETTER! (Luk.3:16-17, Joh.1:33). Merk dere at Jesus la til denne bemerkning, IKKE MANGE DAGER HERETTER. Vers 6-7, viser oss klart, at disiplene ikke hadde mottatt den Hellige Ånd enda, for de er enda litt forvirret i sin forståelse angående dåpen i den Hellige Ånd. De tenkte nå at dette var kanskje den lenge ventende time, da Gud skulle restaurere riket for Israel. Derfor når

vi ser dem i denne tankebane, hvordan kan da noen få seg til å si, at de hadde fått den Hellige Ånd, opp til dette punkt.

DEN HELLIGE ÅND ER KRAFT

Kristus svarer på deres spørsmål ved å si, ” Eder er ikke gitt, å kjenne dagen eller timen, som Faderen har bestemt etter sin egen makt, men dere skal motta (den Hellige Ånd) kraft etter at den Hellige Ånd har kommet over eder. Og tenk så er det mange mennesker som går så langt at de sier, at du kan ha den Hellige Ånd, uten å ha kraften. NÅR DET ER DEN HELLIGE ÅND SOM ER KRAFTEN FRA GUD. Det første som skjer når du mottar den Hellige Ånd i ditt liv er at den gir deg kraft til å leve et seirende liv i den Herre Jesus Kristus. Derfor er det at den samme Johannes som gjenfortalte dette store emnet, om den Hellige Ånd og den nye fødsel, senere i 1. Joh. 4:4, sier, Større er Han (den Hellige Ånd) som er i eder, enn han som er i verden. Av en eller annen grunn så følger denne terminologien om å bli født på ny Johannes, for igjen så nevner han der i 1. Joh.5:4, at den som er født av Gud, han seirer over verden. Hvorfor? Fordi Kristus gir ham kraft til å gjøre nettopp dette. Og igjen hører vi denne settingen komme, ” Den som er av Gud, synder ikke. (eller som den Greske oversettelse sier det, praktiserer ikke synd.) Heller kan han ikke synde, for Guds ord blir i ham, osv.: (1, Joh.3:9)

DEN HELLIGE ÅND ER SELVE OPPFYLLELSEN AV DEN NYE FØDSEL

Her ser vi Kristi siste ord, før han taes opp til herligheten, i Ap.gj.1:8. Han forteller disiplene at de skal motta kraft. Kraft er den arbeidende faktor fra den Hellig Ånd, som den troende mottar i sitt liv. For det første, som en person, så er den ånden som du selv har, selve livet i ditt kjød. (Det samme liv som Adam mottok da han ble skapt. Gud blåste livets ånde inn i hans nesebor. Dette var ikke det Evige liv. ov. anm.) For det andre, den ånd som du er, er også den mulighet i deg, som kan lære deg å motta inntrykkene gjennom de fem sanser, så som syn, hørsel, smak, følelser, og lukt. På samme måte er også den Hellige Ånd, en belærende ånd fra Gud. Den gir kraft til å ta imot åndelig mat, straks den nye fødsel har begynt i

ditt indre menneske. Her sier Kristus at du skal motta kraft, etter at den Hellige Ånd, (eller trøsteren) kommer over deg, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem, Judea, og Samaria, ja like til jordens ende. Etter at han hadde fullendt sin tale til dem, ble han tatt bort fra dem opp til himmelen, og en sky tok ham bort for deres øyne. Og som aldri før, ville de nå måtte trenge en trøster. Fordi, som de nå sto der å skuet etter hans kjødelige legeme, som de hadde sett gjøre så mange under, Ham som de hadde lent seg over på, som en krykke, ja de tenkte vel at de alltid skulle kunne være sammen med ham, men nå var han tatt bort fra dem, og gått inn i herligheten. Men han forlot dem ikke før han hadde instruert dem om, at de ikke måtte forlate Jerusalem før de hadde mottatt kraften fra det høye. Merk dere at han sa ikke til dem, nå, mine disipler, dere som ønsker den Hellige Ånd, må holde dere inne i byen, og dere som ikke ønsker Ånden, kan gå deres veg. Nei, den Hellige Ånd er selve oppfyllelsen av den nye fødsel for enhver av disiplene! Det er Satans hensikt å forsøke og forvirre folk om hva den nye fødsel er og ikke er. Men Bibelen setter det alt i sammen, og viser oss, at uten denne Kristi ånd inne i deg, (som er ditt herlighets håp) så er du ikke en av hans. Rom.8:9, Kol.1:27. Husk nå, at den nye fødsel ikke er en spesiell ting, mens dåpen i den Hellige Ånd, er noe annet, og så har vi dåpen i ild, som så mange kaller den, for noe annet igjen. Nei det er det samme.

Hvis vi bare kunne studere hvordan Jesus instruerte sine disipler, (på den første og den 40 dag) at de skulle bie i Jerusalem inntil de hadde mottatt kraft fra det høye, som det G.T. løftet i fra faderen, før de gikk ut for å forkynne evangeliet, da kan vi summere opp alt sammen ved å si, Kristus visste, siden de ikke enda hadde mottatt den Hellige Ånd, så var de heller ikke blitt født på ny! Tenk deg, bare noen få timer før Golgata (luk.22:32), hvordan Jesus påminnet Peter, når du en gang omvender deg, da styrk dine brødre! Venner, hvis det å bli omvendt, eller frelst, var noe annet som disiplene fikk før Pinsefestens dag, da ville alt det som Kristus hadde sagt før dagen opprant i Ap.gj.1:4-8, ikke kunne ha noen verdi. Husk at alt det som Jesus sa, fra begynnelsen av og fram til denne pinsedag, var en oppbyggende forkynnelse. Og som de fortsatte å høre på det som han sa, så skulle de også tro på disse ting, for gjennom dette skulle disiplene finne sin vei gjennom til den nye fødsel, eller den Hellige Ånds dåp.

DEL 2. - - DEN NYE FØDSEL I AKSJON. IKKE MANGE DAGENE HERETTER

Når de nå visste at det ikke ville bli mange dagene, før de skulle motta den Hellige Ånd, før de kunne forlate Jerusalem, så forlot de oljeberget og ventet i 10 dager. De hadde fremdeles alle disse sitatene om den Hellige Ånd, ringende i sine ører. Så de ventet da i 10 dager, til dagen kom på den Jødiske kalender som markerer festen, pinsefestens dag. På denne dagen var det at trøsteren, den Hellige Ånd, sannhetens Ånd, kraften til tjeneste, Den Hellige Ånds ild, kom med sin fulstendigjørelse ved den NYE FØDSEL. Den kom der for å oppfylle skriften hvor Jesus hadde sagt, at han ville ikke forlate dem uten trøsteren. Han sa, ” Jeg vil komme til eder” (Joh.14:16 – 18). Mens de i lydighet til Guds ord, ventet på dette løftet som skulle komme, så følte de seg sikkert mange ganger fortvilet, der de ventet på den øvre sal. Men som de nå forlot den øvre sal, full av den Hellige Ånd, og ild, så var de ikke lengre tvilende, ingen forvirrelse, og de trengte ikke lengre noen kjødelig trøster som de måtte se på, for nå hadde de trøsteren på innsiden. Med denne nye fødselen, og dens liv inne i seg, så visste de nå fra dag til dag, hva de skulle gjøre for å behage Gud. For nå, med den Hellige Ånd på innsiden, så var de født på ny!

PINSEDAG ER IKKE DEN HELLIGE ÅND

På den årlige festen, som blir kalt pinsedag, i år 33.A.D. så hadde disiplene allerede ventet i ni dager på den øvre sal, hvor den siste nattverden ble utdelt før korsfestelsen. Husk at pinsefesten i seg selv, betyr ikke at de mottok den Hellige Ånd, som noen tror det. Pinsedagen i seg selv, var en gledens dag som ble feiret av Jødene hvert år. De frydet seg da over at Gud igjen hadde velsignet dem med en underfull avling under korn innhøstningen. Pinsedagen, som var blitt feiret årlig siden Israel under ledelse av Josva inntok løftes landet, hendte alltid 50 dager etter den første sabbat under påskehøytiden.

FØRSTEGRØDEN AV AVLINGEN HVA REPRESENTERER DEN

En hver Jødisk bonde, etter 3.Mos.23:9 – 11, skulle alltid gå ute på marken i sin åker, før Påsken begynte, og samle inn en førstegrøde, eller det første kornbånd av sin naturlige korn høst. Dette skulle de bære med seg inn i templet, hvor de alltid presenterte førstegrøden av sin avling for ypperstepresten. Han ville da alltid på den følgende sabbat svinge dette kornbåndet frem for Herrens Åsyn. Vi forstår da at å svinge denne førstegrøden foran alteret, denne kommende sabbat, representerer Kristi oppstandelse. Og den åpenbaring som Paulus mottok om at Kristus var førstegrøden av de hensovede, som venter på oppstandelsen, kommer i fra 3.Mos.23:10 – 11, som var en årlig hendelse, for å bringe frem førstegrøden av sin avling. Dette var et forbilde på hva Gud hadde til hensikt for sine Ny Testamentlige troende på den samme dagen, kalt Pinse i året 33. AD, 50 dager etter Kristi oppstandelse!

HVA PINSEDAG VAR ET FORBILDE PÅ

Pinsefesten, som var en årlig fest, skulle etter 3.Mos.23:15-17, alltid holdes 50 dager etter at førstegrøden hadde blitt svinget foran alteret. Hver familie skulle da bringe med seg to brød av syret deig, som var laget av melet fra den samme innhøsting. Bestemmelsen var, at disse to brødene måtte taes ut av den samme avling som svingekornbåndet kom i fra, det som ble brakt inn for ypperstepresten, og svinget frem for alteret den følgende morgen etter sabbaten etter påskehøytiden.

DE BRENTE BRØD, PÅ PINSEDAG

Denne årlige festen, hvor de ofret sin førstegrøde, var et forbilde på oppstandelsen, som skjedde på den samme dag, som dette svingekornbåndet ble brakt frem foran alteret. Den Herre Jesus Kristus var selve førstegrøden av Guds åndelige innhøsting! og 50 dager etter at de hadde svinget dette kornbåndet foran alteret, så presenterte de sine to brød til prestene i Jerusalem, laget av den samme avling som deres førstegrøde tidligere hadde blitt tatt i fra. Prestene tok da disse to brødene, og ofret dem som brennoffer på pinsefestens dag som et offer til Herren. Dagen i

seg selv, var et klimaks hvor folket feiret denne festen og sang og priste Gud.

50 DAGER

Kristi disipler hadde blitt fortalt på den første og den førtiende dag, før han gikk opp til herligheten, at de skulle få den Hellige Ånd. Og der ventet de fremdeles på Faderens løfte, da pinsefestens dag rant. Vi er i dag i Ap.gj. 2. skriften sier ikke at de ventet i 10 dager, før de fikk ånden, men vi vet at pinsedag i året 33.A.D. kom 50. dager etter Kristi oppstandelse, som var et forbilde på den førstegrøde fra svingeoofferet på den følgende sabbat, etter den Jødiske påskehøytiden. Kristus var da i blant sine disipler i 40 dager før han steg opp til himmelen, og 10 dager etter, i henhold til Ap.gj.2, hadde pinsefestens dag kommet. Dette utgjør uten tvil, 50 dager. Som pinsefestens dag kom for disse naturlige Jøder, og de skulle presentere sine to brød frem for ypperstepresten, så var dette en type på at synden fremdeles bodde i det jordiske mennesket. Og ypperstepresten var den som vanligvis preparerte og la denne surdeig, som brødet var laget av, på alteret, og ofret det som brennoffer. Og der på den øvre sal, satt fremdeles disiplene og ventet på løftet som skulle oppfylles. De ventet på trøsteren, sannhetens ånd, på kraft til å leve rett for Gud, på kraft til tjenesten til å vitne, og det var enda ikke kommet. Gatene i Jerusalem var fylt til trengsel, etter som tusener av Jøder fra hele Kanaans land og landene rundt omkring Middelhavet hadde samlet seg der i byen, for å bringe frem sine brød til ypperstepresten som et offer, som vanlig. De hadde planlagt å delta i festen, og bli med på dansen, og feiringen forøvrig. De takket Gud for velsignelsene som han hadde utøst over deres avling det året. Alt dette var et forbilde på det som Gud nå snart skulle komme til gjøre om en liten stund, oppe på den øvre sal. De var oppe på Sions berg, bare litt bortenfor selve Templet.

DISIPLENE FYLLES

Gud brukte en slik naturlig hendelse, og som skulle sette et slikt vakkert forbilde på denne åndelige plan om gjenløsningen, som han skulle presentere for Israel. Oppe på Tempelplassen denne morgenen begynte røken og stige opp, ettersom ilden fortærte sine første offerbørd frem for

Herrens åsyn. I mens hadde 120 stykker vært samlet i 10 dager, og ventet tålmodig på Guds løfte til dem. Derfor, som da dette syrede brødet begynte å gå opp i flammer borte på Tempelplassen, skjedde det noe underlig oppe på den øvre sal. Plutselig kom det en lyd, som av et fremfarende veldig vær, fra den Hellige Ånd, inn over den øvre sal! og i henhold til Ap.gj. 2:1-4, så satt de 120 sjeler der, helt intetanende om hvordan dette skulle skje, det eneste de visste, var at de hadde fått et løfte om en trøster som skulle komme. Og i lydighet til Kristi ord, så satt de der og ventet. Som en vind, hvor vi refererer til Joh.3, for de hadde ingen ide om hvilken retning den ville komme fra. Kristus fortalte dem aldri at de ville høre en vind, og så vil du få se tunger, likesom av ild som kommer over eders hoder. Nei, deres eneste instruksjon var å vente i Jerusalem, og mens de ventet tilbrakte de mye tid i bønn og meditasjon, og gjorde sinne sine sinn og hjerter rede for det som skulle komme. Plutselig kom det en lyd fra himmelen, som et mektig vær, lik en virvelvind. De visste ikke hva de skulle vente seg. De hørte den nå, som den først begynner å fylle rommet, før den etterpå begynner å søke ut hver eneste en av dem for å fylle dem. Over hvert av deres hoder, ser de til sin overraskelse, at det former seg små ildtunger som blir over dem. Her har du din Hellige Ånds ild, som Johannes sa at Jesus ville døpe dem med. Husk nå på hva som foregår nede på Tempelplassen. Der er det en ild som fortærer syret brød, men her er det tunger av ild, på den øvre sal, over hvert av deres hoder som forteller at Gud har akseptert dem like meget på høyde med den ilden som brant disse syrede brødene. Gud tok nå imot dette folket (de 120). De var nå et produkt av det selv samme livets brød, ordet, Kristus, som hadde faret opp til Himmelen.

DE TALTE MED ANDRE TUNGER

Ute på gatene er nå Jødene klare til å begynne festen, med sine danser og gledessang, for der ser de sine brød gå opp i ild. Og oppe på den øvre sal var de 120, blitt født på ny ved den Hellige Ånd, og de var så fylt ved denne opplevelse, at de virket som drukne, av denne Hellige Ånds fylde. Om de danset rundt der oppe, sier ikke skriften noe om, men når de så disse ildtungene plassere seg over et hvert av deres hoder, så sier skriften, at de alle ble fylt med Den Hellige Ånd. Og etter at de var blitt fylt, så

begynte de å tale med andre tunger, eller dialekter, alt etter som Ånden gav dem å tale.

PROFETEN JOEL FORUTSA HVA SOM VILLE SKJE

Hvorfor er det i dag en slik lære blant pinsevevnene, at tungetale er det egentlige beviset på at en person er blitt døpt i den Hellige Ånd? **BIBELEN HAR ALDRI SAGT DET! DU FINNER IKKE DET FREMSTILT EN ENESTE GANG.** Venner, når den Hellige Ånd ble fremstilt først i det Gamle Testamentet, av profeten Joel, om den dagen da Gud skulle utgyte av sin Ånd over alt kjød (Joel 2:28:32), da så Joel nøyaktig hva som ville skje når ånden ble utgytt. For her er hva han sa, Deres sønner og døtre skal profetere, deres unge menn skal se visjoner, deres gamle menn skal ha drømmer, og ut over mine tjenere og tjenerinner, vil jeg utgyte av min Ånd. Hvorfor, spør jeg, kunne ikke da dagens pinsevenner trukket frem noen av disse andre tegnene, som Profeten Joel nevnte her, var ikke da også dette et tegn fra den Hellige Ånd. Men i stedet så trekker de frem tungetalen som beviset på at de har mottatt den Hellige Ånd. **(MEN INTET AV DISSE TEGN ER NOE BEVIS PÅ AT DU HAR MOTTATT DEN HELLIGE ÅND).** Tunger som tegn på å ha mottatt den Hellige Ånd, som denne moderne tids pinsevenner lærer, ble aldri lært av Jesus, eller noen av Apostlene. Hvor kommer da denne lære fra?

OPPRINNELSE KOMMER FRA DET 20. ÅRHUNDRE

Ved begynnelsen av det 20. århundre, som er resultat av bønn, begynte Gud å ta noen hungrige Metodister, og baptister. osv: som ærlig søkte Ham, og han inspirerte dem med den muligheten til å tale med andre tunger, (eller i andre språk), og disse er det som er skyld i å si, at dette er den samme Hellige ånd og tegn med tungetale, som skjedde på pinsefestens dag. Og denne ideen spredde seg ut over hele den moderne verden. Den ble en stor lære, som er like populær i våre dager.

Vel opp til et visste punkt, så kan du si at dette er hva som skjedde på pinsefestens dag. Men til å gå over streken så må det bli et absolutt NEI. For legg nøye merke til i Ap.gj: 2:4–7, så ser vi at de virkelig talte i andre

språk, for når disiplene forlot den øvre sal, og gikk ut på gatene, fylt med den Hellige Ånd, så var de tillatt å tale i andre dialekter, i språk som de selv ikke kjente til, uten tolk, og de vitnet der for folket (i andre språk.) De talte evangeliet om Jesus på mere en 16. språk til folket som levde rundt middelhavskysten. Uten tvil, så hadde ikke dette noe å gjøre med det som vi hører blant hedningene i dag. Disse Jødene på den tid, som var født utenfor hjemlandet, forstod perfekt disse hedningspråk som disiplene nå talte i. For de kom i fra det selv samme landet. Disse var kommet inn til Jerusalem, fra disse landene for å være med om festen, og de talte alle sammen sitt morsmål hebraisk.

OPPFYLLELSEN AV JOELS OG ESAIAS PROFETI

Der ute i de tettpakkede gatene stod det folk fra 16. nasjoner, eller språk, som var kjent som hedningenes språk, men de kjente også det Hebraiske språket, og hebraisk talte også de 120 sjelene på den øvre sal. De var Galileere fra provinsen Galilea, og hadde aldri vært utenfor landet, og derfor kunne de bare Hebraisk, sitt morsmål. Denne spesielle dagen oppfyller skriften fra profeten Joel, så vel som Esaias 28 : 8–9 hvor også han så, når den Hellige Ånd ville bli utgytt. Ikke bare det at Esaias så Israels religiøse forsøplede tilstand, sammen med alle hennes religiøse ritualer, men enda helt frem til Jesu første komme. Hva mente for eksempel Esaias i det 28. kap. vers 8, hvor han sa at Israels bord var dekket av spy, og urenheter, slik at ingen plass var ren? så langt som til sine religiøse seremonier som de utførte, så kunne de ikke tjene Gud med dem. Det hadde kommet til et slikt punkt, at Israel hadde forurenset alle sine religiøse ritualer. Ikke bare ble de sett av profeten Malakias, mens de ofret urent brød på alteret, men de hadde også forurenset Templet med pengevekslere, osv.: Vi kan se alle deres religiøse seremonier beskrevet av den Hellige Ånd, som bord fylt av spy, og urenheter. Bord som skulle ha vært rensset og helliget Herren, slik at den Guddommelige tjenesten kunne ha behaget Gud, men nå var alt forurenset. Israel hadde forurenset alteret, ved å ofre syke og halte dyr, forurenset brød, osv. slik at Gud nå så på deres ritualer som et rent politisk program, og lignet mere på denne verden enn noen gang før.

Hvem skal vi lære kunnskap, vers 9, og hvem skal Han få til å lære forstand, og dette er i sannhet et utsagn som vi med letthet kunne overføre på våre dagers religiøse ledere. For de forteller oss i dag, at vi ikke lengre trenger noen lære. Alt vi trenger i dag, sier de, er Guds kjærlighet. Men det er fortsatt to måter å se dette på. Naturlig sett så oppblåser kunnskapen, sier Paulus, særlig hvis den ikke er eksaminert på den rette måten. Men på den andre side, hvordan kan du være fylt med Guds kjærlighet uten at du en eller annen gang, villig åpner ditt hjerte og sier til Herren, Herre lær meg ditt ord. Hvis vi skal elske Gud, så må vi i alle fall elske hans ord. For skriften sier da, hvordan kan ellers Guds kjærlighet bo i ham, om han ikke elsker Hans ord.

Hvordan skal vi da kunne lære oss kunnskap, så vi kan forstå Hans lære! Esaias 28: 9, sier at det er dem som er blitt avvendt fra melken, og dratt bort fra mors bryst. Dette viser oss at folket må en gang bli avvendt fra sine første ritualer, hvis de i det hele tatt skal kunne gå inn i dypere ting. For vi bygger på byggverket, sten for sten, linje på linje, litt etter hvert. Merk deg her spesielt vers 11. som forteller om det som skjer her på Pinsedag, i året 33.A.D. Esaias.28:11, for med stammende leper og med andre tungemål, vil han tale til dette folk. (det Jødiske folk). og gjennom alt dette, så vil de fremdeles ikke høre!

DE VITNER PÅ ANDRE TUNGEMÅL

Nei dette vers. 11, ville ikke kunne hende på Esaias` tid, men det skjedde på pinsefestens dag. For her er det at Gud vil tale, og han vil få den Jødiske rase til å høre. Tale, hvordan? Jo, gjennom stammende leper, (som gjennom en drukken mann), og i andre tungemål. Nå går vi tilbake til Ap.gj.2:6-7, for her er det at 120 mennesker fra Galilea, taler og handler på denne måten. Disse langveisfarende ortodokse Jøder hører nå til sin store forskrekkelse at disse menn taler til dem, på sine respektive fremmede tungemål. Tungemål, som uten tvil disse 120 Galileere ikke kunne ha lært seg på vanlig måte. Det eneste de kunne, var Hebraisk. Så Gud taler personlig til disse fremmede jøders hjerter. La oss ta et eksempel, her sto det en gruppe jøder, kommet fra Rom, og de hørte disse Galileere, som ikke kjente til noe annet språk en Hebraisk, og her taler de til disse Romerske Jøder på et perfekt Italiensk språk. Ikke alle disse Galileere talte på Latin, for det står at alle disse besøkende Jøder, hørte dem tale om

Guds veier, på deres eget språk. Naturligvis skaper et slikt fenomen, et stort spørsmål i dette folks hjerter, og dette var en spesiell atmosfære. Da denne opplevelsen hadde nådd et visst stadium blant folket, så måtte disse Jøder som bodde hjemme forsøke å redde sitt ansikt, og de prøvde å feie denne hendelse vekk. For, for dem, hørtes det ut som om det var fulle mennesker som forsøkte å tale. Når da Peter hørte at disiplene ble beskyldt for å være drukne, så ble han harm over denne uttalelse. Og han henvendte seg til folket på det Hebraiske språk, som han visste at alle Jøder kunne forstå. Og han roper ut, I Judeiske menn, og dere som bor i Jerusalem, vi er ikke drukne, slik som dere tenker, det er jo bare klokken ni, om morgenen. Men dette er det som er talt om av profeten Joel. Og Peter siterte Joel 2:28-32, som fortalte om, at i de siste dager ville Gud utgyte sin ånd, og eders sønner og døtre skulle profetere. osv:.

HAN BRUKER FORMULARET FOR DEN NYE FØDSEL

Husk på at folket hørte bare om en av de mange manifestasjoner av den Hellige Ånd, og grunnen til at de hørte denne ene manifestasjonen om tungetalen, var for å oppfylle Esaias 28:8-9. Gud brukte dette skriftestedet, for å bakke opp om profeten Joels andre kapittel. Da han hadde talt ferdig sitt budskap, så er plutselig 3000 flere ortodokse Jøder rede for den Nye Fødsel. Som da Peter skulle gripe til ordet, så merk deg hvordan Peter nå bruker formularet for den nye fødsel, nøyaktig slik som Johannes. 3, sier det. Uten at mennesket blir født av vann og ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike!

FØDT PÅ NY

Peter sier, i det han taler spesielt til disse forvirrede Jøder, som kommer fra de forskjellige landene omkring, **OMVEND EDER**, (I det du erkjenner at du er en synde fra den naturlige fødsel) disse 3000 sjeler var nå allerede oppmyket ved den Hellige Ånds manifestasjon, i det den talte til dem i det språket som de var blitt født til å tale. Det tok ikke disse mennesker lang tid og akseptere Kristus som deres Herre. Når Peter hadde fullendt sin tale, så hadde han sådd nok ord fra Herren til at 3000 sjeler var rede for den nye fødsel. ” **OMVEND EDER, ENHVER AV EDER, OG LA EDER DØPE I JESU KRISTI NAVN, TIL SYNDENES FORLATELSE, SÅ**

SKAL I FÅ DEN HELLIGE ÅND, (eller livets ånd). FOR LØFTET HØRER EDER TIL (dette var Faderens løfte), OG EDERS BARN, OG DE SOM ER LANGT BORTE, SÅ MANGE SOM HERREN VÅR GUD KALLER TIL. Peter, på dette tidspunktet, hadde ingen full forståelse, eller kunne ikke drømme om, hva rekkevidde dette Evangeliet ville få i de senere år, etter at han hadde brakt dette evangelium over til hedningene. Peter trodde egentlig at dette kun var for Jødene.

SAMARIA MOTTAR DEN NYE FØDSEL

Husk nå at vi bygger her opp vår tanke rundt den nye fødsel, for å se den bli satt i aksjon i folket. Vi lærer ikke dette ut i fra et evangelisasjonsmessig standpunkt her, nei, vi behandler dette mere ut i fra et studium av skriften, for å se den bli satt ut i livet. Ap.gj.2:38, viser oss selve formularet på den nye fødsel, og dette passer nøye inn med det som Kristus sa i Joh.3:5. Disse 3000. sjelene ble tatt ut i vannet og døpt. Det står ikke om hvor mange det var som talte i tunger, eller hvor mange det var som profeterte, eller hvor mange det var som hadde visjoner. Det står ganske enkelt om hvor mange det var som ble lagt til menigheten, 3000. sjeler. (ap.gj.2:41.) Noen få dager senere så får Peter anledningen igjen til å tale, da med hjelp av det mirakel som skjedde i Ap.gj.3. Her forkynner Peter sitt andre budskap, som er omtalt i Bibelen, og 5000. sjeler blir født på ny, og tillagt menigheten. I Ap.gj.8:12-17, noen år senere, kan vi se det samme formularet på den nye fødsel brukt igjen i Samaria. Her var det at Samaritanene hadde kommet til tro på Kristus, og var blitt døpt i den Herre Jesus Kristi navn, under Fillips forkynnelse. Disse fikk den Hellige Ånd ved håndspåleggelse av Peter og Johannes, da de var kommet dit ned.

DEN HELLIGE ÅND GITT TIL HEDNINGENE

Årene går nå, og vi kommer til Ap.gj.10:44-48. Her er det at den Hellige Ånd er rede til å sende Peter til Cesarea, med evangeliet, slik at hedningene også skulle få del i Guds nåde. Som jeg tidligere sa, så hadde ikke Peter noen ide om, at evangeliet skulle bli brakt til hedningene. Han trodde ikke at de var medregnet i denne frelse. Han drømte ikke om at nettopp han skulle gå til hedningene med det samme budskap om den nye fødsel, og at disse da skulle kunne motta den Hellige Ånd på samme måte

som de selv hadde gjort det på Pinsefestens dag. Disse hedningene fikk ikke den Hellige Ånd på den samme måte som de 120 disipler fikk den, for å etablere, og overbevise folket på Pinsedag, men vær sikker på at gamle Peter, som var Jøde, sikkert fikk høre manifestasjoner nok til å kunne konstatere at også hedningene kunne motta disse ting.

Derfor for å klargjøre dette, la oss nå eksaminere mere nøyaktig selve ordlyden i Ap.gj.10, og se hvordan hedningene virkelig mottok denne livets gave, og etterpå ble døpt i vann i den Herre Jesu Kristi navn. Den Hellige Ånd måtte utføre den samme operasjon og manifestasjon på hedningene, som han gjorde det på Jødene på Pinsefestens dag. For skriften viser oss (ap.gj.10:10-16) hvordan Peter egentlig var ovenfor hedninger, før han kom til Cesarea.

ORD TIL FRELSE

Peter hadde blitt brakt til Joppe, og vi ser ham der oppe på et hustak, i bønn. Den Hellige Ånd hadde allerede noen dager før gitt Kornelius, som bodde ca.40 eng.mil unna, et besøk gjennom en Engel, for å sende ord til Peter om å komme til hans hus, slik at Peter kunne forkynne ham ord, ved hvilket han kunne bli frelst. (Ap.gj.10:5-6, 11:13-18). Derfor da, for å få myket opp på Peters sta natur, og den snarlige hendelse som skulle skje, at han skulle til hedningene, så kommer Gud til ham i en spesiell visjon. På dette tidspunkt var Peter meget sulten, og Gud viste ham en stor duk, fylt med all slags urene dyr, og krypende slanger, osv.: Gud brukte Peters egne følelser som Jøde ovenfor hedninger, for å få fram noe eget. Denne duken ble senket ned frem for ham tre ganger, og en stemme sa til ham, Peter, stå opp, slakt og et. Men Peter nektet og sa, Nei Herre, aldri har det kommet noe urent inn gjennom mine lepper. Jeg er en Jøde, jeg har holdt loven om ikke å ete grisekjøtt osv.

GUD KLARGJØR PETER TIL Å MØTE HEDNINGENE

Så utrolig som det enn høres ut, alle disse urene skapningene ble senket ned foran ham tre ganger, fra denne duken. Og dette var skapninger som loven klart gjorde forbud mot, at en Jøde ikke hadde lov til å ete disse dyr. Peter sa da, jeg har aldri rørt ved noe urent. Men Gud sa, ”Det som jeg har

renset skal du ikke kalle for urent. Da Peter ikke kunne forstå hva dette kunne være for noe, så hadde her Gud lagt grunnlaget for disse menn som var på veien dit, og Han ville få bort det inntrykket som Jødene hadde ovenfor disse hedninger. For den Hellige Ånd var nå i ferd med å lede dem inn til Hedningene. Da han kom ut av denne trancen (ap,gj.10:17-22,) så hører Peter stemmer under seg som er ute etter ham. Husk nå at for noen få dager siden, så hadde Gud talt til en ufrelst hedning ca 40 eng.mil borte, mens han var i bønn. Kornelius vil her bli den første hedning som kom til å få motta evangeliet om Kristus. Da den Hellige Ånd kjenner Peters holdning ovenfor hedninger, så sier Han, gå med dem og tvil ikke.

JESUS FORKYNT

Da Peter kom inn i Kornelius`hus, så hadde Kornelius allerede samlet seg en lytterskare som ventet på Peter, og her faller han ned for Peter. Men Peter reiser ham raskt opp og sier at vi er mennesker likesom dere. Hvorfor har dere sendt bud på meg? Når da Kornelius forteller sin opplevelse, så setter han Peter opp i et hjørne, og Peter vet ikke annet å gjøre enn å forkynne dem evangeliet om Jesus, og det til Hedninger. Kan dere fortelle meg hva Peter kunne gjøre for å få dette folket til å tale i tunger? For det første så var hans egne følelser ovenfor hedningene, og den situasjonen som han var kommet opp i, mere negativ enn den var det motsatte. Han er meget skeptisk mot å komme for nær disse hedninger. Han er helt uvitende om at Gud hadde allerede talt om dette i det Gamle Testamentet, (at evangeliet skulle gå ut til hedningene) og opp til denne time, så tenkte Peter at dette evangeliet kun var for Jødene. Han visste ikke at Han var den mann som Gud hadde utvalgt til å åpne opp evangeliets dør, også for hedningene.

Kanskje, etter at Kornelius hadde avlagt sitt vitnesbyrd om hvordan Peter skulle gi ham ord ved hvilket han skulle bli frelst, så sa han, Peter, jeg ønsker den hellige Ånd, gi meg den. Hva ellers kunne da Peter gjøre enn å forkynne Jesus, for her hadde jo Kornelius allerede samlet til seg hele familien og sine slektninger for å høre ham. Han brakte ikke med seg noen skisser eller bøker, han skrev heller ikke ned noen spesielle ord (glassiola prisninger i tunger) på veggen, slik at de kunne repetere etter ham, slik at de kunne få noen ting. Jeg vil fortelle deg, Peter visste ikke

hva som skulle komme til å skje. Skriften forteller åpent om Peter og disse andre seks Jødene, hvorledes de ble helt overrasket over det som skjedde. Og jeg er meget glad for at Peter ikke visste det, for det gjorde det mye lettere for Gud så Han kunne få gjort noe for dem.

PETER FORLATER SYNDER

Når salvelsen kom over Peter, begynte ord å rulle ut fra hans munn om Jesus. Enhver av dem satt da der og drakk hvert ord som kom, og disse ord skulle da gi dem evig liv. Gud merket seg deres oppførsel ovenfor budskapet, og han så deres entusiasme og takknemlighet, og han så det passende å la disse (urene) hedninger få oppleve denne underfulle gave, den nye fødsel. De satt ikke der, tvilende og plukket på Peters budskap i det han talte, nei de åt hvert et ord som kom. Til slutt ble disse hedningene så drukken av den Hellige Ånd at de begynte å tale i andre tunger, akkurat slik som de gjorde det på Pinesfestens dag. (Ap.gj.11:15-18). I det de så det som skjedde, at hedningene talte i andre tunger, ble de meget overrasket, og Peter henvendte seg til de andre seks Jødene som var med ham og sa, Hvem av eder kan nekte dem vannet så de kan bli døpt, når de har fått den Hellige Ånd likesom vi har fått den i begynnelsen. Peter er en mann som heller meget til den omvendelse som inneholder, dåp til syndenes forlatelse. Dette gjør han for å etterfølge Kristi befaling i Joh.20:23, hvor han sier, de synder som dere forlater, er dem forlatt. Ingen synder blir forlatt bare ved å bekjenne sine synder til en prest. De blir forlatt ved dåpen i vann, slik som det så klart står i Ap. gj.2:38.

VANNET I DEN NATURLIGE FØDSEL

Tenk deg om disse Jødene skulle være som mange av hedningene er det i dag. Da ville de ha sagt til Peter, du behøver ikke å døpe dette folket, det er ikke nødvendig. Si ikke at vanddåpen er unødvendig, DEN ER I GUDS PLAN! illustrerer ikke den naturlige fødsel, den åndelige fødsel? Da vil jeg spørre deg hvor nødvendig vannet er for det ufødte liv i en naturlig fødsel, for dette barnet ligger i en sekk av vann. Der blir det beskyttet mot støt bakterier og annet, og det gjennom hele den ni måneders periode som svangerskapet varer. Dette kjære venner, er også hvor viktig vanddåpen er for Guds formular til den nye fødsel. Det var ikke bare nok for djevelen å

forvrengte vanddåpen i den Herre Jesu Kristi navn, og få den over i en treenighetslære (i år 325.A.D.) han vil nå forsøke å få den helt bort fra Guds frelsesplan. Ja da kan du vel like så godt ta bort den Hellige Ånd også. For det er noen som enda sier, at det er ikke så farlig om du ikke er døpt i Jesu Kristi navn, men de lærer deg viktigheten av å ha den Hellige Ånd. Hvorfor da lære bort viktigheten av et aspekt fra evangeliet, dersom vi ikke kan sette det alt i sammen på rett måte. Paulus lærte i Ef.5:27, at i de siste dager ville Gud ha en menighet, uten flekk og lyte, og som trodde ordet. En hver kjødelig ide eller åpenbaring ville da være rensset bort, og åndelig sannhet ville ha blitt etablert i stedet.

HVORFOR JESU KRISTI NAVN

Disse Jøder, i Ap.gj.10:48, døpte alle, uten unntak, i den Herre Jesu Kristi navn. For husk at Jesus er både Herre og Kristus. De døpte dem ikke slik som de gjør det i dag, hvor de heller tar for seg de fraser som står i Matt.28:19. De repeterer ordene, for her står det, I DET I DØPER DEM I NAVNET TIL (et singel navn) ikke navnene, Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd, som om dette skulle ha vært tre forskjellige navn, på tre forskjellige personer. Nei i stedet for står det navnet til faderen, sønnen, og den Hellige Ånd

BARE ETT GJENLØSERNAVN

Hvis du kjenner det ene navnet til Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd, da ville du også kunne forstå hvorfor enhver omvendt person i den nye Testamentet ble døpt inn i dette ene navnet, den Herre Jesus Kristus. Dette er Faderens gjenløsernavn, her på jord. Enda så er disse menneskene som ikke eier åpenbaring over hva navnet til Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd er, meget raske til å forsvare sin posisjon ved å se, ” MEN DETTE ER DA NØYAKTIG HVA JESUS SA! Jo det er sant, og de samme disiplene som fikk denne befaling i Joh.20:23, til å forlate synder i Den Herre Jesu navn, og det samme i Luk.24:47, er de første til å bære ut det som Kristus sa de skulle gjøre. (De bar det ut i Ap.gj.2:38.) Fordi disse menn visste hva det betød, det som Jesus sa, når han sa at de skulle bruke navnet til Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd, når de skulle døpe. Det hadde allerede blitt åpenbart for dem, at den selv samme mannen som sto foran dem, i kjødet, var ikke noen annen enn den som oppfylte Esaias 9:6,

hvor der står, Et barn er oss gitt, en sønn er oss født, av en Jomfru i Israel. Få tak i dette, Denne mannens navn er Jesus. Matt. 1:21. Han skulle bli kalt for veldig gud og evig fader, så vell som trøster, undergjører, og fredsfyrste.

Jøder har aldri delt Gud opp i tre deler, slik som hedningene har gjort det. Men for å oppfylle Matt 28:19, Mark.16:14-18, Luk.24:46-49, og Joh.20:19-23, så viser alle disse skriftsteder til den hendelse hvor Kristus presenterer denne store befaling, hvor han forteller dem at omvendelse og syndenes forlatelse skulle bli forkynt i hans navn (singular), navnet Jesus Kristus, til denne verdens ende, og begynne fra Jerusalem av. Luk.24:47.

SØNNEN OG DEN HELLIGE ÅND KOM I ET NAVN

Uavhengig av hva denne religiøse verden har gjort med Guds ords sannhet, hvor de har slaktet ned navnet, og satt inn Faderen, sønnen, og den Hellige Ånd, så må vi erkjenne at navnet ikke er noe annet en Den Herre Jesus Kristus, som i form av kjød, ikke var bare Guds sønn, men også både Herre og Kristus. Tommas knelte ned for Ham, og kalte Ham for Den Allmektige Herre og Gud, Joh.20:28. Hva er navnet til Sønnen? Jesus! Husk alltid, sannhetens Ånd, som er den Hellige Ånd, var to ganger bevist å være i Matt.1:18:21, ikke noe annet enn faderen til barnet Kristus, for når det ble unnfanget i Marias liv, så var det den Hellige Ånd som kom over henne. Jesus fortalte også sine disipler, sannhetens Ånd, som er Faderen, trøsteren, og den Hellige Ånd, skulle komme til dem på Pinsefestens dag, og den skulle komme til dem i "MITT NAVN". (Jesus). Tidligere hadde Jesus informert folket at han som sønn, hadde kommet i sin faders navn. (Joh.5:43). Hvem er da denne mystiske Faderen til barnet Jesus? Matt.1:18-21, forklarer at en Engel fra Himmelen kom ned og sa, at det var den Hellige Ånd, som over hundre år etterpå ble forklart av de religiøse å være den tredje person i guddommen.

JESUS – FORLØSERNAVNET:

Hva er da Faderens gjenløser navn her på jorden? Det er ikke noe annet enn Jesu navn! Du har bare et navn involvert i den store befalingen.

Skriften forklarer at, Jesus var kommet i Faderens navn, og faderen som skulle komme å ta opp tjenesten etter pinsedag, var denne sannhetens ånd som skulle fylle enhver troende. Og den skulle komme i Jesu navn. Joh.14:26. Derfor så er selve gjenløser navnet på Gud Herren, i kjød, når han var her på jord, den Herre Jesus Kristus, den salvede.

Den nye fødsel kom for første gang til hedningene i Ap.gj.10: Gå nå over til Ap.gj.19, så skal vi se hvordan Joels profeti virket i den tid. Mange år var nå passert, og en annen mann, som også hadde mottatt den Hellige Ånd, og bar den nye fødsel i seg, var nå kommet på scenen. Hans navn er Paulus. Han var også blitt døpt i vann, (ap.gj.22:16) i den Herre Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse, for å få rensset bort de synder som han hadde gjort ved kjødet. Du kan ikke trekke en omvendt sjel ut av tusener, i denne boken om apostlenes gjerninger som døpte i den Herre Jesu Kristi navn for noen annen grunn, enn å forlate disse synder. Det er skam over slike folk som for å trekke til seg skarene i en treenighetsverden, heller vil stå på grensen av ordets sannhet og si, at Gud har aldri kalt meg til å forkynne læresetninger, han har kalt meg til å forkynne samling. Derfor vil de være rede til å døpe deg på den måten som du selv måtte ønske det. For noe sludder! Hvor gjorde Peter og Paulus, eller noen av apostlene noe slikt. Hvorfor kaster ikke menneskene fra seg slik dårskap, og heller går tilbake til Guds sanne formular, som ble brukt i Ap.gj. Dette formularet passer nøyaktig inn med hva Jesus fortalte at Nikodemus måtte gjøre, i Joh.3:5! De proklamerer i alle fall at de har den samme Hellige Ånd som disiplene mottok i begynnelsen i Ap.gj. Hvorfor ikke da akseptere det samme formularet i vanddåpen som de brukte også. Vel, det er så enkelt, dåpen, (eller denne form for dåp), fører med seg så mye forfølgelse, at de ønsker ikke å miste sine forsamlinger. Men Paulus hadde aldri noe program, han hadde bare et kall fra Gud som han skulle oppfylle blant hedningene.

FRELST, ER Å BLI FØDT PÅ NY

Vet du, at å tro helt og fullt på den Herre Jesus Kristus, som skriften har sagt det, er det samme som å være født på ny. Hvordan kan du virkelig tro, uten å være født på ny? Din tro på Den Herre Jesus Kristus kommer til å produsere den nye fødsel. Den samme mannen som fortalte til

fangevokteren i Filippi, at han skulle tro på den Herre Jesus Kristus, så skulle de bli frelst, de og hele deres hus, var den samme som sa til Efesermenigheten, at vi er frelst av nåde, ved tro. Derfor er det å være skriftsmessig frelst, det samme som å være født på ny. Alle disse uttrykk som vi her har omtalt, er bare forskjellige former for å si at en er født på ny. Å bli frelst, betyr å bli frelst fra sin synd. Og husk, jeg sier synd, og ikke synder. Synd (i entall) refererer alltid til vanntro. Det er den fallende natur, som vi har arvet fra våre fedre, som kontrollerer oss. (Vi skal komme tilbake til det senere.) For å kunne ha det Evige liv, så må vi også ha den nye fødsel, eller den Hellige Ånd i våre liv.

12. MENN MOTTOK DEN NYE FØDSEL

I Ap.gj.19:1-5, så hadde Paulus etter å kommet i fra Jerusalem, kommet til Efesos hvor han tidligere hadde talt til folket i den Jødiske synagoge. Her finner han 12 disipler, som hadde blitt omvendt under Apollos forkynnelse. Han var en Jøde som var kommet til Efesos fra Egypt, og han kjente bare til Johannes dåp, til omvendelse, som sa at de skulle omvende seg til den som skulle komme, det er Kristus. Akvilas og Priskilla, som Paulus hadde etterlatt seg i Efesos mens han selv drog til den Jødiske pinsefesten i Jerusalem, hørte da Apollos forkynne i Efesos og de forsto snart at han ikke hadde den fulle åpenbaring over ordet. De tok ham da til side og la ordet ut nøyere for ham, (ap.gj.18:25-26). Nå er tiden inne for Apolloses 12 omvendte sjeler å få ordet nøyere utlagt. Paulus finner her disse 12 disipler, hvor de fremdeles venter på løftet om Messias, Kristus. Han spurte dem da om de hadde mottatt den Hellige Ånd, siden de hadde kommet til troen. Er det ikke rart hvis her den nye fødsel og den Hellige Ånd skulle være to forskjellige ting. Hvorfor spurte ikke Paulus dem om de hadde blitt født på ny? Men her spør han dem om de hadde mottatt den Hellige Ånd, siden de var kommet til troen. De svarte ham undrende, at de hadde ikke en gang hørt at den Hellige Ånd var kommet. Det er litt av en fortelling, når vi tenker på at Priskilla og Akvilas hadde tatt hånd om Apollos og forklart ham veien nøyere. Han visste heller ikke at den Hellige Ånd var kommet. Nei Apollos visste ikke en gang hva denne fylde var for noe.

HAN SETTER SPØRSMÅL VED DERES DÅP

Paulus sier da til disse 12, at siden de ikke visste noe om at den Hellige Ånd, som nå hadde fylt folket i snart 20 år siden pinsedag, var kommet, fortell meg da **MED HVILKEN DÅP ER I DA DØPT MED?** Var ikke det en merkelig måte og fremstille et spørsmål på, om å få vite noe om den Hellige Ånd var kommet i dem. De svarte ham, å vi er blitt døpt med Johannes`dåp.

Nå, om du vil være så snill, Paulus visste alt om Johannes`dåp, og alle de Kristne der visste klart og tydelig hva slags tjeneste Johannes hadde, og at han var kommet i Elias`ånd og kraft. Ville det ikke ha vært noe, om Paulus hadde spurt, **HVEM ER DENNE JOHANNES?** Men Paulus visste at Johannes var en forløper for Kristi første komme, den som hadde Elias`ånd. Den første menighet kjente godt til Johannes`plass i Guds plan. Men de forkynte ikke Johannes, de forkynte Kristus. Paulus sier her i vers 4, Johannes døyte eder med vann til omvendelse, ved å si til folket at de skulle tro på den som skulle komme etter ham, det er på Kristus. Videre så kan du merke deg hvordan Johannes talte om Jesus, han refererte til Ham, som den som skulle døpe folket med den Hellige Ånd og ild. Med andre ord, Johannes`budskap satte folket i rett posisjon så de kunne motta den Hellige Ånd, når den skulle komme. Han fikk dem til å erkjenne at de var syndere, og ba dem om å vente på de fordeler som skulle komme. **DEN NYE FØDSEL.** Når ville da den nye fødsel skje? Når vil en manns nye fødsel egentlig skje? Når de mottar den Hellige Ånd selvfølgelig. Den Hellige Ånd kunne ikke bli gitt i følge Joh.7:39, før Kristus hadde blitt herliggjort ved sin død på korset som betaling for menneskenes synder. Hans blod ble fritt gitt for å frelse menneskeheten, både de fra fortiden, nåtiden, og for all fremtid. Den Hellige Ånd, som var selve livet i Kristus, returnerte på pinsedag for å ta opp sitt løfte i hjertene til sine disipler for å være deres trøster. Da skulle de ikke lengre lene seg over på noen kjødelig mann, som Jesus var for dem, slik at han kunne være deres trøster, eller krykke. De hadde nå ingen slike å trøste seg til.

Nå hadde de ham i kraft av den Hellige Ånd inne i seg. Han skulle nå lede, lære, og instruere, og hjelpe dem gjennom alle deres prøvelser og

tester gjennom livet. Ja den Hellige Ånd, deres nye trøster, var en Ånd som de nå skulle lene seg over på.

Vers 5, da de hørte dette, så ble disse 12 mennene døpt over igjen i den Herre Jesu navn. Denne gangen altså over i Den Herre Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse (og merk deg syndene i flertall). Ofte vil mennesker som kommer ut av organisasjoner bemerke, at Gud frelste dem fra deres synder mens de var i deres organisasjonstro. Jeg vet hva Gud har gjort for meg, han velsignet mitt liv. Jeg ble skvettet på, eller begravet i dåpen i treenighets – titlene, slik som våre kirker lærer oss det. Prøv nå å forstå noe her, vi er nå like ved enden av denne verdens husholdning, like før Jesus kommer igjen. Og Gud har åpenbart sin sannhet om at vi må vende oss om tilbake til ordet, og også sette i stand våre opplevelser i tråd med Guds ords skrifter. Forsøk derfor å forstå at dette budskapet ikke forsøker på å ukristeliggjøre deg, eller rive i fra deg din fødsel, eller få deg ut av skriftene. Men om det er slik at du har fått den nye fødsel, så er det kun fordi at Gud er nådig mot deg. Og han vil forlange av deg at du fremstiller dine opplevelser i tråd med Guds ord. Du har ikke de opplevelser som du har fått, på grunn av at du vet noen ting, eller at alt det du vet nå skal være det eneste sanne. Du har fått dette ganske enkelt fordi at Gud elsker deg, og at han så at du var en av hans utvalgte barn, der ute i forvirrelsens Babylon, og der gikk du i sirkler. Derfor frelste Gud deg i din uvitenhet, selv om du ikke visste hva virkelig sannhet var for noe. Han frelste deg altså ikke fordi at du hadde rett, men fordi at han elsket deg. Derfor kan det hende at du på denne veien, i ditt vitnesbyrd, så vel som i din Kristne opplevelse, kan være i mangel av mange ting, men det behøver ikke å være slik! Men til en hver ærlig søkende person vil jeg si, at hvis du ønsker å få den nye fødsel som du tror du har, etter skriftene, så er ditt ønske også å få ut alle stener og urenheter, slik at den kan komme i rett forhold til Guds eget ord. Du er nødt til å gjøre dette, for venner, vi lever i en tid hvor det så lett kan splittes, eller mistes viktige detaljer som skulle ha vært med.

Å FREMSTILLE OPPLEVELSENE I TRÅD MED SKRIFTENE

Religion i dag er nesten lik alt annet i denne kommersialiserte verden, den kan selge deg alt mulig for å få deg til å tro at du har det evige liv. Men jeg vil at du skal vite, det finnes bare en sann vei og tanke, og om

mennesket forsøker å forandre det aldri så meget, så vil Guds formular alltid være det samme. ”Omvend eder, enhver av eder, og la eder døpe i Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal du få den Hellige Ånds gave. Så uanfektet av hva din tidligere opplevelse måtte ha vært, eller hvor lenge med Gud du måtte ha levet, så vit at Gud forsøker ikke å rette opp Babylon for å forsøke å få den i rett tråd med Bibelen. Nei han forsøker å få deg rettet opp, og få brakt våre vitnesbyrd, så vel som opplevelser i rett linje med Guds ord. For snart vil antikristen ta kommandoen over alle rekker av kirkesamfunn, og et hvert politisk parti, enhver samling, så vel som hele verdens pengesystem. Og dette skjer i en tid da hedningenes tid rinner ut, og Gud går over til Jødene. Som skriften viser oss, så vil antikristen bli en klamp om foten på alt og alle. På den dag, kjære venner så må dere ha mere i deres sjel enn den overbevisning, at dere tilhører den eller den bevegelsen. Du må være nødt til å kunne se rett inn i Jesu åsyn, gjennom Bibelens bok, og i tillegg være i stand til å si, **JEG TILHØRER JESUS**, han er i mitt hjerte og jeg vet at han er der fordi jeg har adlydt hans ord.

Å adlyde bare en del av skriften i stedet for å følge ham i alt, er det samme som senere å få kuttet av dine opplevelser til å bety intet for deg, for de var allerede intet verd for Gud. Det er det samme som vi ser i denne organiserte menighetsverden. Det er derfor at kristenheten på en tid ville ha en slik strikt holdning over det som de trodde på, og de visste også hvordan denne verden skulle se ut. Men nå, fordi dette ikke holdt mål, så taper de sine opplevelser som de hadde, fordi de stemte ikke med Guds ord. Når den Hellige Ånd stilte dem ansikt til ansikt med sannheten, så kan du se at de ser mere og mere ut som de er lik verden. Og alt de lærer deg, er at du skulle elske alle, og det er alt. Men hvordan skal vi kunne elske Gud, dersom vi ikke elsker hans ord! Jeg må påminne deg om, at å elske en del av skriften, og å ta bort en annen del av den samme skrift, fordi de ikke passer inn i dine teorier om hvordan kristenheten skulle være, ikke kommer til å holde. **MAN MÅ ELSKE ET HVERT ORD I FRA SKRIFTEN!** for et skriftsted er bare et trappetrinn til forståelse av det neste skriftsted. Og slik fortsetter det til sannheten har formet et fullstendig bilde. Det er hans egen åpenbaring som lever inne i din sjel, og Kristus lever i denne åpenbaring. Det er derfor sannheten ble brakt frem i begynnelsen. Paulus sier i Ap.gj.19. Vel venner, det er ikke noe vits i å

forsøke å dulle med det som Apollos har gjort. Og det er heller ikke noe vits i å forsøke å dulle med det som organisasjonene, eller hva annen gruppe har gjort. La oss gå rett tilbake til skriftens formular. Kristus la igjen ordet der i Joh.3:5, ”uten man blir født av vann og ånd”..... Gud har ikke forandret dette en tøddel. Dette er det originale formular. Paulus tar alle disse 12 mennene og døper dem om igjen, men denne gangen i Den Herre Jesu Kristi navn, til syndenes forlatelse. Men noen vil vel i dag si, hvorfor sløste Paulus bort tiden med å døpe dem over igjen. For ham var det meget enkelt. Dette var Guds formular, og han kom ikke til å overse en tøddel av det. Etter at han hadde døpt dem, så la han sine hender på dem, og de tok imot den Hellige Ånd. Etter at de hadde fått den Hellige Ånd, så kom gavene i virksomhet, der var både tunger og profetier.

Gud sendte Fillip ut i ørkenen i Ap.gj.8:26-40, slik at en enslig mann kunne bli født på ny. Etter at Fillip hadde blitt invitert opp i vognen og de begynte å reise samme veien, forklarte han for mannen hele skriften for ham, om hvordan han skulle kunne bli født på ny. Ved den tid de hadde endt budskapet, så hadde de kommet til et sted hvor det var meget vann, og mannen så opp og sa, se der er vann, hva er til hinder at jeg blir døpt? Fillip sier, ingenting, dersom du tror. Jeg tror, sa mannen, og ned i vannet gikk de, og han ble døpt til syndenes forlatelse, for de synder som han hadde gjort i kjødet. Gud hadde slikt velbehag i denne Fillip, at i stedet for å få ham til å gå hele vegen tilbake, gjennom ørkenen, så tar han Fillip ganske enkelt opp og setter ham over der som han vil han skal være.

ÅNDEN GIR GAVER SOM GAGNER HAM

Paulus tok disse 12 omvendte som hadde trodd, men som ventet på at noe skulle hende. Han la ut skriftene for dem, døpte dem i Den Herre Jesu Kristi navn, og den Hellige Ånd kom over dem, og her ser vi mere av Joels profeti i aksjon. Ikke noe sted i ap.gj, hvor den Hellige Ånd ble forkynt, og den nye fødsel ble forklart, ble noen av disiplene fortalt, at hvis de av en eller annen grunn ikke skulle komme til å tale i andre tunger, ja da har du ikke fått den Hellige Ånd. Om du talte i tunger eller ikke, var overlatt helt i Guds hender, når han besøkte sine disipler. Gud gav ganske enkelt den Hellige Ånd til dem som adlød ham! I henhold til 1.Kor. 12, så gav alltid Jesus den Hellige Ånd, og opplevelsen derav, en manifestasjon som

behaget Ham selv, og ikke slik at det behaget de individer som mottok det. Deres viktigste hensikt var at de hadde mottatt det, at Gud hadde fylt dem med den Hellige Ånd. Og uten skygge av tvil, så hadde de fått noe som de aldri før i sitt liv hadde hatt. Hvis det var en bedende og søkende person, hva enn for manifestasjoner eller gaver den Hellige Ånd da la i denne personen, når Ånden inntok deres liv, så ville før eller senere den Hellige Ånd komme til å operere i denne personen med den manifestasjonen eller gaven som Ånden kom med. For når vi ser senere i vårt studium av skriften, så plasserer Ånden gaver i den troendes liv, som bare kommer til å behage Ham. (Gud) 1.Kor.12:11. Og som Paulus også sier i vers 13. der, ved én Ånd er vi alle døpt inn i et legeme. Husk at i henhold til 1.Kor.12 så er det den samme Hellige Ånd som kom over deg for å føde deg på ny, eller gi deg det evige liv, som i det øyeblikk du er født på ny, plasserer deg inn i hans mystiske Kristi legeme. Og hva enn for gave han måtte ønske å plassere der i deg, ved din fødsel, er den gaven som du kommer til å inneha. Du får det alt ved fødselen.

ÅNDEN BRINGER OPPSTANDELSE TIL LEGEMET

De som adlyder Guds formular, er Gud også forpliktet til å fylle med den Hellige Ånd, livets ånd, Guds gave, trøsteren, kraften til tjeneste, Sannhetens Ånd, som leder den gjenfødte sjel inn i hele sannheten, og som også viser dem de ting som skal komme! Ånden er plassert inne i ditt liv, som din lærer, og trøster, for å lede deg fra begynnelsen av, ved din nye fødsel, og ned gjennom livet, helt inn i døden. Og i henhold til Romerbrevet 8:11, så vil han reise opp endog ditt døde legeme, og føre deg ut av graven! Den Hellige Ånds segl vil ligge der over dette døde legemet, selv om det går over til støv. Og en dag så vil dette legemet bli oppvekket og brakt opp fra gravene! Den Hellige Ånd er Guds segl. Det er hans måte å vise frem at han har akseptert og lagt sitt bevis på den sjel som har adlydt ham, og hans formular ved den nye fødsel. Mange vil vel si, vi er alle født på ny ved Jesus Kristi blod. Jo det er sant, vi er kjøpt til Gud gjennom Jesu Kristi blod, for det var blodet som var selve betalingen og prisen for denne tapte verden. Men glem aldri, formularet for den nye fødsel ble klart fremstilt av Jesus selv, det var han som sa, uten at man blir født av vann og Ånd, kan mann ikke komme inn i Guds rike. Andre vil si, at det viktigste er bare å akseptere Jesus. I vår reforamsjonstid så har Gud

sakte men sikkert, siden det 16. århundre, gått steg for steg videre for å bringe menigheten inn i mere lys i ordet. Noen ville si at alt ligger i å akseptere Jesus. Men dersom vi er helt ærlige med oss selv, og ved å være ærlige mot oss selv, vil også måtte medføre seg ærlighet mot Gud og Hans ord. En hver sannhet, på denne side av reformasjonen, har hele tiden vært et konstant arbeide av den Hellige Ånd, for å fremstille mere lys til folket, slik at de skulle få større lys i Guds ords sannhet. Derfor ville de da også få mere og mere av Kristi fylde i deres liv.

DEL 3. DEN HELLIGE ÅND DET MYSTISKE LEGEMET I OPERASJON

Før vi nå avslutter, la oss eksaminere 1.Kor. 12, men ikke for å studere de ni gavene som Ånden har gitt. Selv om vi ser at enkelte gaver var i operasjon i Ap.gj.19, da disse omvendte nye disipler mottar sin nye fødsels opplevelse, så må vi allikevel se den nye fødsel i operasjon innen det mystiske legemet som Kristus har her på jord. Paulus skriver til Korinter – menigheten, en menighet som han selv tidligere hadde grunnlagt, og der forsøker han å korrigere situasjoner som hadde oppstått i denne lokale menigheten hovedsakelig på grunn av Åndens gaver. Merk deg den åndelige ledetråd som Paulus bruker på menigheten hvor han kaller den for et legeme i funksjon. Han bruker da det menneskelige legemet med dets mange lemmer, som en illustrasjon.

DEN HELLIGE ÅND OPERERER I LEGEMET

Paulus forklarer tre interessante ting om disse ni gavene, og om deres operasjon i den troendes liv. 1.Kor.12:4-7, Der er forskjell på gaver, og alle disse ni, som i sannhet er forskjellige, er plassert i dette mystiske Kristi legemet på jord ved den ene og samme Ånd som delte dem ut blant de troende, slik som Han så det gagnlig. Likesom det er, forskjell på bruken av disse gaver, så er de alle kontrollerte av den samme Hellige Ånd, eller den samme Herre. Og som det er forskjellige operasjoner av disse gavene, så er det dog den samme Gud som virker alt i alle. Der er ikke TRE Guder, DET ER BARE EN GUD. Gud alene mottar all ære ut av dette som er gjort eller sagt, men manifestasjonene, eller den ytre synlige fremførelse av denne Ånden, er gitt til enhver gjenfødt kristen, ved

den Hellige Ånds hjelp, og den gaven som den Hellige Ånd ser gagnlig å plassere der i dette individet. Han er den som skal gi det hele ut slik at resten av legemet får det nødvendige utbytte av gavene. Versene 8-10. nevner disse ni forskjellige gaver, eller ting som Kristus har plassert i dette mystiske legemet, ved sin Ånd. Og merk deg hvordan Paulus hele tiden forklarer at én gave er gitt til en person, mens en annen gave er gitt til én annen!

HAN GIR GAVER SOM GAGNER HAM

Vers. 11-13, viser hvordan enhver gjenfødt person er plassert inn i dette mystiske legemet, og de får alle av den samme Ånd, som Han så det gagnlig å gi til enhver troende, den åndelige gave som Gud hadde behag i, i hans liv. Dette er den gave som Gud ønsker at du skulle manifestere i dette Kristi legeme. Versene 7, og 11, forklarer begge manifestasjonene eller bruken av den gave som du mottar, når du får den Hellige Ånd, eller den nye fødsel. Han gir deg da en gave ut av disse ni, som det behager ham at du mottar, og den gaven som han gir deg, er for å oppbygge resten av legemet.

Basert på dette faktum i versene 7, og 11, hvordan kan da noen fortelle deg at du skal ha tungemålgaven i operasjon i enhver troende, da vi her ser at alle troende kanskje ikke en gang har tungemålgaven. Merk deg, mellom vers 8 – 11, hvordan Paulus setter opp disse ni forskjellige gaver, og hvor ofte han sier til dem, at en person er gitt en gave ved ånden, det kan være visdoms tale ved Ånden, en annen person kan være gitt kunnskaps tale, ved den samme Ånd. Han presenterer noe annet sammen med disse visdoms ord. Til en annen person igjen, er det gitt å tale med andre tunger, osv.: Åtte ganger mellom versene 8 – 11, er det fortalt ” OG TIL EN ANNEN ” er det gitt en annen gave ved den samme ånd. Det er den Hellige Ånd som deler ut disse ni gavene til enhver person, etter som Han selv ser det gagnlig, og han plasserer dem inn i dette Kristi legemet. Og merk dere, alle disse ni gavene, i sin fylde, er hva Kristus hadde i kjødet da han var her på jord! Når den Hellige Ånd fyller enhver troende, så tar han hva Kristus var, eller hva han hadde her på jord, og deler det opp i ni forskjellige gaver, og legger dem i de forskjellige troende etter som han ser det gagnlig. Dette legger han da i det mystiske Kristi legemet på jord.

ÅNDEN MANIFESTERER SEG I DET MYSTISKE LEGEMET

Venner, det er ikke nok å ha en følelse av at man er født på ny, eller at man føler en har fått den Hellige Ånd. Du enten har den, eller så har du den ikke. Når det tales om dem som følger apostlenes lære, så hører vi Johannes si i 1.Joh.3:2, ” Nå er vi Guds sønner, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli, men vi vet at vi skal bli Ham lik, for vi skal se Ham som Han er.” Dersom du er en av hans utvalgte, forutbestemt og sett av den Allmektige Gud før du i det hele tatt ble født, som skal oppfylle Guds plan i Jesus Kristus, ja da vet Han også gjennom sin forutviten nøyaktig hva slags egenskaper du måtte ha. Han kjenner din kapasitet. Han vet hvordan du skal kunne vandre i den Hellige Ånd. Og han kjenner din plass i dette mystiske legemet. Derfor repeterer jeg, det er den Hellige Ånd som deler ut disse ni åndelige gaver, til enhver person og tillater dem bare å ha det som Han ser er gagnlig for dem. Og hva enn han gir dem, så kommer det til å bli etter det mål som den Hellige Ånd fastsetter, når han går inn i deres liv. Han er den som får dem til å bli en del av dette mystiske legemet i Kristus Jesus.

ET LEGEME MED MANGE LEMMER

Folk spør ofte, hvilken del av dette legemet er vi egentlig? Når vi da vet at et jordisk legeme består av mange forskjellige lemmer, så er noen av dem synlige, og andre igjen skjulte. Paulus bruker da denne forklaring for å vise funksjonene i hele dette legemet. I verset 12, refererer han først til det naturlige legemet. Der sier han at, om legemet er ett, så har det dog mange lemmer, slik er det også med Kristi legeme. Husk at vi her nå omhandler den nye fødsel, og hvorledes vi skal kunne finne vår plass i Kristi legeme. Paulus refererer alltid til Guds menighet, eller Kristi menighet, som et mystisk legeme. Den samme Ånd som gav oss den nye fødsel tar også i den samme operasjon og gjør oss til en del av dette legemet, som Kristus har på jord. Ser du, den hele operasjon er fullstendig gjort ved den samme Ånd som lever i dette mystiske legemet. Min ånd lever også i mitt, ja hele mitt, legeme. Hvis jeg kuttet av min finger, så levde jeg fremdeles. Men livet i fingeren min er ikke lengere til stede. Det livet vil da opphøre. Men prøv bare å ta bort noen av de mest vitale deler av kroppen, slike som

hjerter, lunger, leveren, eller blodet, og se da hvor lenge dette legemet ville kunne leve. Dette kan vi med letthet plassere over på den fundamentale lære i Guds ord. Du kan trekke betydningen av Guds lære bort i fra Hans ord, og se hvor lenge det vil vare før den Hellige Ånds liv vil være borte fra dette legemet. Men det som er skjedd i religionens navn, er at de har lagt inn fremmede læresetninger, fordi livet er allerede borte fra det.

TO EKSTREME TING.

Når vi omhandler det faktum at vi er alle døpt inn i et legeme i Kristus Jesus, i hans legeme her på jord, så må vi også ta for oss to ekstreme Pinselæresetninger. Det ene er, at i det samme øyeblikk at du aksepterer Kristus, ja da er du født på ny. Og den Hellige Ånd bare er en tillegg opmuntring for den troende. Intet skriftsted forteller at Den Hellige Ånd bare er et tillegg. Nei tro meg det er selveste livsfaktoren i din sjels frelse. Det andre ekstreme er, at de sier at vanddåpen er for omvendelsens skyld! Men vanddåpen bringer ikke omvendelse frem!

HVORDAN BLIR DA SYNDENE TILGITT

Omvendelsen i dens komplette bilde skjer ikke før den Hellige Ånd er kommet inn i ditt liv. Vanddåpen i den Herre Jesu Kristi navn er bare forlatelse av dine synder, gjort ved legemet. Det er ting som du tidligere har gjort i ditt kjød. Se nå på Joh.20:23, etter at Jesus var kommet til sine disipler og gitt dem den store befaling. Han åndet på dem og sa, ta imot den Hellige Ånd, så sa han. De synder, (og husk, ikke synden) som dere forlater, de er dem forlatt! Hva mente han med å forlate synder? Hvordan kan noen forlate synder, dersom de ikke har autoritet til å gjøre så. Merk dere her at Jesus ikke gav disiplene autoritet til å forlate den originale synd, (som er nedarvet fra fedrene) for intet menneske kan noen gang tilgi den originale synd fra den gamle natur. (det var den som Jesus døde for.) Den kan bare bli tilgitt gjennom Jesu blod. Dåpen i den Herre Jesu Kristi navn er til, for å forlate dine synder (i flertall), som bare er de synder som er blitt utført gjennom kjødet, som drikking, røking, hor, løgn, gambling, osv.... og det var bare for denne type synder at Jesus gav disiplene

tillatelse eller autoritet til å forlate synder. Joh. 20:23 sier, de synder som dere forlater, skal være dem forlatt. Og husk, nå på at dette er de eneste synder som en person kan være med å tilgi, som det er tale om i dette kapittel. Og de kan bare bli forlatt gjennom dåpen i vann, slik som det står omtalt i Ap.gj.2:38.

Hebreerbrevet sier at, uten blods utgytelse, skjer det ingen synds forlatelse. Og merk deg at her står synden omtalt i entall. Og dette ordet forlatelse bærer ingen referanse til de synder som mennesket gjør i sitt kjød, for disse synder blir tatt vare på av vanddåpen. Her omtales det kun om synden som er et produkt av vantro, og menneskets fallende natur, og denne form kan bare bli forsonet gjennom blodet. Det er derfor at dyreofferet ble innstiftet i loven, for at et slikt blodoffer, skulle være en skygge eller type på den soning som skulle komme for hele menneskeheten. Denne soning var for menneskets vantro og den fallende natur i sjelen.

Så mange mennesker i dag er ute etter det meste som de kan få av Gud, for så å gi tilbake så lite som mulig tilbake. Derfor er det at så mange mennesker er på sultedødens rand. De ser alltid etter de lette veier, og ønsker at alt skal falle rett opp i deres hender. De er ikke interessert i å betale omkostningene gjennom bønn og offer, eller å gi noe av seg selv. Enhver vandring i tro, skal komme til å koste deg noe. Og det bortforklarer ikke at Guds gave er gitt deg som en fri gave. Det betyr bare at når han kjøper oss tilbake til seg selv, og gir oss den Hellige Ånd, da kan vi ikke ta denne gave og bruke den uansvarlig, og bare helt verdiløst bruke den på ting som hjelper oss rent kjødelig sett i vårt naturlige liv. For før eller senere så vil den som sår fordervelse i kjødet, også høste fordervelse av kjødet. Men den som sår i ånden, eller som søker etter de åndelige ting, han sår til evig liv, og høster derav det samme.

DØPT INN I ET LEGEME VED EN ÅND

Vi må erkjenne det faktum at den Hellige Ånd er en opplevelse, som også er en fullstendigjørelse av vår nye fødsel. Det er også denne Åndens plan, at den nye fødsel plasserer oss inn i Hans mystiske legeme her på jord. Derfor forklarer 1.Kor.12:13, at ved en Ånd, (uansett nasjonalitet) er vi alle døpt inn til ett legeme. Da Gud frelste jødene så gav han dem

formularet om hvordan de skulle vandre, og når han vendte seg om til hedningene, så forlangte han det samme av dem, ved det samme formular. Når Peter forlot Joppe, for å bære ut evangeliet til Korneliuses hus, så kom han aldri dit med kart og diagram, om hvorledes de skulle kunne motta denne herlige gave. Men priset være Herren, han hadde en åpenbaring hvorved han kunne sette alle ting i sammen på rett måte, og mens han forkynte om det for dem, så formet han et vakkert bilde. Og han hadde ingen vanskeligheter med å få folket døpt i vann i den Herre Jesu Kristi navn etterpå, og heller ikke var det vanskelig for dem å kunne motta livet. Den samme ånden som gir oss livet, plasserer oss også i Kristi legeme, og alle er da i det samme legeme, uansett hvilken nasjonalitet de måtte ha. Vi er laget for å drikke av den samme ånd. Og i dag så hører vi disse pinsevennene si, at du må tale i andre tunger før du kan si at du har den Hellige Ånd. Hvis det var sant, så måtte alle kunne tale i tunger, før de kunne si at de var født på ny, og det ville kunne lede oss inn i et stort område når vi ser hva den karismatiske bevegelse, eller Glasiola bevegelsen driver på med. De lærer deg at du må kunne tale i tunger for å få disse velsignelser i tilgift. De kan selvfølgelig fortelle oss at den Hellige Ånd er for kraft og mirakler, og disse ting, men allikevel så feiler de i å gjenkjenne at den samme Jesus som sa at disse tegn skulle følge den som tror, også sa noe annet som var like viktig. ”Jeg har enda mange ting som jeg vil fortelle dere men dere kan ikke bære det nu, men når den Hellige Ånd, trøsteren, kommer inn i deres liv, da vil han lære dere alle ting.” Og det som jeg har lært dere skal han bring frem til deres ihukommelse. Dere forstår ikke nå, det som jeg sier til dere, men senere så vil Ånden, som skal være innen i eder lære eder dette, og da vil dere forstå. Dette er grunnen til hans komme, for han skal komme for å lære dere alle ting!

Å LÆRE SEG OG VANDRE

Dersom vi ser på den Hellige Ånd i et slikt lys, så vil vi begynne å handle og føre oss som om vi er født på ny. Da går vi ikke lengre rundt og venter på å bli født på ny. Ingen kan vel si at det ufødte foster i mors liv ikke er et liv i seg selv? Det er potensielt liv. Men selv etter fødselen, da det kan eksistere utenom mors liv, så kan det ikke eksistere uten hjelp fra noen. Det vokser stadig i kunnskap og forståelse. På samme måte er det å

komme inn i Guds familie. Den samme Hellige Ånd som gav oss evig liv, plasserte oss også inn i et fellesskap i sitt åndelige rike. I en periode vil også vi vandre rundt som små barn. Et lite barn vil kunne falle under læreprosessen, men det blir ikke liggende der å gråte. Det kommer seg opp igjen og vandrer videre. Det lærer av sine feil, og vi som Guds barn, må på samme måte ta lærdom av disse ting.

PSYKOLOGISKE KOMPLEKSER.

Legemet er ikke bare ett lem, men mange lemmer. Foten kan ikke si, bare fordi den ikke er en hånd, så er den dermed ikke en del av legemet. (Vers 15.) Slike sitater fra Paulus viser oss noen psykologiske komplekser som ofte motiverer menneskets kjød. Det får dem til å føle at de er intet verd, selv om Kristus har plassert dem i sitt legemet. Men husk du er viktig for dette legemet. Når du først er født på ny, selv om du ofte kan ha psykologiske komplekser, så vil du, dersom du lar ånden få lære deg og lede deg, etter hvert komme over disse kompleksene. Dersom du lar den Hellige Ånd fortsette å lede deg gjennom livet, så vil han hjelpe deg over disse barrierene. Du trodde du var intet og til ingen hjelp, slikt er det åndens oppgave å føre deg igjennom. Du skal ikke gjøre deg om til en offentlig sensasjon, men du skal heller ikke springe bort å gjemme deg. Gud vil gjøre deg til en person som Han kan forherlige seg gjennom.

DET Å GI LEGEMET ÆRE

Paulus gjør videre sammenligninger med det vanlige legemet. I det mystiske åndelige Kristi legemet, er det visse deler av legemet som blir vist større eller mindre ære. Dersom vi kunne se hva vi virkelig var i Kristus, så ville også Ånden kunne gi oss styrke i livet. Men dersom vi ikke kan overgi oss til den nåde som Gud har vist oss, så vil resultatet være å leve i konstant frykt. Gud har ikke gitt oss den nye fødsel for å annullere oss og gjøre oss usynlige. Nei han vil i stedet gjøre noe ut av oss. Ta bare naturlig mat som et eksempel. Profeten Nahum forkynte ”hvor fagre deres føtter er som bærer godt budskap”. Han tenkte ikke da på de naturlige føttene til en person. Nei det var lydigheten til den personen (de føtter) som brakte budskapet. Gud roser lydighetens egenskaper til den som bringer frem det gode budskapet. Dersom vi da tar på oss sko for å

beskytte våre føtter, da skjuler vi jo våre føtter. Vi har omsorg for vårt legemet.

Gud har plassert oss i dette mystiske legemet, og noen ganger er vi skjult fra det åpenbare, men Gud vil fortsatt gi oss noe gjennom åndens gaver som vi kan operere med i Hans legeme. Potensielt sett ble gavene plassert der i den troendes liv, da ånden fylte den troende. Men det er ved overgivelse til Herren i ånden, din intensive holdning til Herren, at disse gavene vil bli aktivisert gjennom deg, dersom Han velger å bruke deg. Dersom livet ikke leves helt for Ham, så kan heller ikke gavene stråle gjennom deg. Vi må være helt overgitt i Herrens hender, så Han kan få gjort noe herlig gjennom oss.

TILBEDELSE I KRISTI LEGEMET

Paulus taler i Ef.5:19-23, om dette legemet og om menigheten kollektivt som den samme ting. ”Så dere taler til hverandre med salmer og lovsanger og åndelige sanger, og synger og spiller for Herren i deres hjerter, og alltid takker Gud og Faderen for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn. Underordne dere under hverandre i Kristi frykt.” Det betyr ikke at vi skal være i kontinuerlig frykt over at Han vil slå oss med en stor klubbe. Det vi skal være oppmerksom på er at vår Far vet hvorledes Han skal korrigere oss. I versene 22-23, ”Dere hustruer: Underordne dere under deres egne menn som under Herren. For mannen er kvinnens hode, likesom også Kristus er menighetens hode – han som er sitt legemets frelser.” Paulus nevner aldri Kristi legeme og menigheten som to forskjellige fraksjoner. Når Paulus henviser til referansen som menigheten, da taler han kollektivt om det folket som har blitt født på ny ved det guddommelige formularet som er plassert i Kristi legeme. Menigheten er de utvalgte som er rensset fra Synd og vantro, og innlemmet i et fellesskap med Hans Sønn Jesus Kristus. Men når Paulus benevner dette som et mystisk (hemmelig) legeme, så taler han ikke bare om ett menneske. Det gjenfødte legemet er representert gjennom mange mennesker. Det er syndere som er kjøpt tilbake til Gud fra deres syndefulle vei, i den hensikt å bli fylt med den Hellige Ånd. Guds Ånd distribuerer selv, etter som Han ser det gagnlig. Han gir enhver troende et potensiale å arbeide med, slik at han kan vandre med Gud og søke Hans

vilje, og vokse i nåde og kunnskap om vår Herre og frelser Jesus Kristus. Det går ut på å la Gud få fullkommengjøre og oppfylle den hensikt i livet som mennesket har som oppgave.

Gud er ikke noen karri Gud i det som Han gav dem. Hva enn dette mål av tro og gavers intensitet måtte være, så vil det være nok styrke og liv til denne sjel, så han kan vandre seirende gjennom dette livet og inn i det neste.

Er du i behov av forbønn,
så skriv eller ring til oss i dag!



Tidligere utgivelser av Striden.

1. *Satans test og fall. "Prehistorien."*
2. *De to trær i Edens have.*
3. *Daniels 70 uker. 1.*
4. *Daniels 70 uker. 2.*
5. *Daniels 70 uker. 3.*
6. *Født på ny.*
7. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 1.*
8. *Guddommens hemmelighet åpenbart. 2.*
9. *Helvetet er ikke evig.*
10. *Ekteskap og skilsmisse.*
11. *Hellighet eller tradisjoner.*
12. *De syv tordenrøster. 1.*
13. *De syv tordenrøster. 2.*

14. *Opprykkelsen.*
15. *Det nye Jerusalem.*
16. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 1.*
17. *Jesu Kristi menneskelige og Guddommelige side. 2.*
18. *Når Gud blir helliget. "Esekiel krigen."*
19. *Guddommelig helbredelse. 1.*
20. *Guddommelig helbredelse. 2.*
21. *Guddommelig helbredelse. 3.*
22. *Først atskillelse, så fullkommengjørelse.*
23. *Hvorfor de ikke har olje. "Matt.25:1-13."*
24. *Tusenårs riket. "Millenium."*
25. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 1.*
26. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 2.*
27. *En Apostels tjeneste. Dens hensikt. 3.*
28. *Det evige evangeliet. "De 144.000."*
29. *Hemmeligheten med kvinnen i åpenbaringen 12.*
30. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 1.*
31. *Kronologien i Johannes Åpenbaring. 2.*
32. *I Guds lignelse. "Image."*
33. *De tre veer.*
34. *Kongenes Konge, Herrenes Herre.*
35. *Mat i rette tid. 1.*
36. *Mat i rette tid. 2.*
37. *Mat i rette tid. 3.*
38. *Fra Azusa street til nå. 1.*
39. *Fra Azusa street til nå. 2.*
40. *Fra Azusa street til nå. 3.*
41. *Brudens salvelse. 1.*
42. *Brudens salvelse. 2.*
43. *Brudens salvelse. 3.*

Venneflokken i Verdal





Matt 24:28 "Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles."

Åp 4:7 "Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt."